

Índex de documents corresponents a l'expedient del Decret llei 12/2024, de 23 de desembre, pel qual es modifica l'article 29 bis del text refós de la legislació en matèria d'aigües de Catalunya, aprovat pel Decret legislatiu 3/2003, de 4 de novembre.

Doc. Núm.	Concepte
-----------	----------

-
1.	Text del Decret llei aprovat en la sessió del Govern 23.12.24
2.	Publicació del Decret llei al DOGC de 27.12.24
3.	Certificat del secretari del Govern
4.	Certificat del secretari general del DTER donant vip expedient
5.	Informe justificatiu previst a l'art. 38.3 de la Llei 13/2008, de data 13.12.24
6.	Informe jurídic de data 13.12.24
7.	Documentació potestativa:

7.1	Informe de la DG Pressupostos
-----	-------------------------------

DECRET LLEI /2024, de 23 de desembre, pel qual es modifica l'article 29 bis del text refós de la legislació en matèria d'aigües de Catalunya, aprovat pel Decret legislatiu 3/2003, de 4 de novembre.

El president de la Generalitat de Catalunya

L'article 67.6.a de l'Estatut d'autonomia de Catalunya estableix que els decrets llei són promulgats, en nom del rei, pel president o la presidenta de la Generalitat.

D'acord amb això, promulgo el següent

DECRET LLEI

Exposició de motius

L'article 117 de l'Estatut d'autonomia de Catalunya reconeix a la Generalitat de Catalunya la competència exclusiva en matèria d'aigües que pertanyin a les conques hidrogràfiques intracomunitàries, que inclou, en tot cas, l'ordenació administrativa, la planificació i la gestió de l'aigua superficial i subterrània, dels usos i dels aprofitaments hidràulics, i les mesures extraordinàries en cas de necessitat per garantir el subministrament d'aigua.

Les precipitacions al districte de conca fluvial de Catalunya han experimentat una severa reducció en el decurs dels darrers tres anys que s'ha accentuat a partir de l'any 2021, s'ha agreujat durant els anys 2022 i 2023, i que ha persistit a l'inici del 2024.

Amb les dades de pluviometria registrada, i segons les anàlisis del Servei Meteorològic de Catalunya, l'episodi de sequera actual no té cap precedent històric des de 1916, moment en què es comença a disposar de prou dades de precipitació representatives de tot el territori i que es pot considerar com a període instrumental. A més, la intensitat supera en molt l'anterior episodi de 2005-2008.

Les pluges de la primavera i la tardor de 2024 han alleujat una mica la situació, però la distribució irregular de les pluges no ha permès modificar l'estat d'algunes unitats d'explotació. Els embassaments del districte de conca fluvial de Catalunya es troben a data 25 de novembre de 2024 al 36 % de la seva capacitat.

El Pla especial d'actuació en situació d'alerta i eventual sequera (PES), aprovat per l'Acord GOV/1/2020, de 8 de gener, inclou les regles d'explotació dels sistemes i les mesures que cal aplicar en relació amb el domini públic hidràulic, amb l'objecte de minimitzar els efectes dels episodis de sequera, en compliment de l'article 27 de la Llei 10/2001, de 5 de juliol, del Pla hidrològic nacional.

Aquest instrument de la planificació hidrològica defineix les unitats d'explotació en què s'organitza el districte de conca fluvial de Catalunya als efectes de gestió dels episodis de sequera i els diferents escenaris o estats de sequera segons l'escassetat de recursos; fixa els indicadors i llimdars que permeten la declaració d'entrada i de sortida dels escenaris de sequera; regula el procediment de declaració formal de l'entrada i sortida en aquests escenaris, i estableix les normes d'explotació dels sistemes i les mesures d'utilització dels recursos hídrics i d'altres béns de domini públic hidràulic que cal aplicar en els diferents escenaris de sequera.

El Decret llei 1/2023, de 28 de febrer, pel qual s'estableixen mesures extraordinàries i urgents per fer front a la situació de sequera excepcional en l'àmbit del districte de conca fluvial de Catalunya, va establir les normes i les mesures extraordinàries i urgents per a l'aprofitament dels recursos hidràulics escassos en l'àmbit del districte de conca fluvial de Catalunya amb la finalitat de garantir la prestació adequada dels serveis del cicle de l'aigua i, en especial, l'abastament domiciliari d'aigua apta per al consum humà. A més, el Decret llei va introduir en la disposició final primera un article 29 bis al text refós de la legislació en matèria d'aigües de Catalunya, aprovat pel Decret legislatiu 3/2003, de 4 de novembre, per completar la regulació del Pla especial d'actuació en situació d'alerta i eventual sequera, afegint-hi la tipificació de les infraccions dels incompliments de les mesures contingudes en aquest instrument de la planificació i de les sancions corresponents.

La Llei 9/2023, de 19 de maig, de mesures extraordinàries i urgents per afrontar la situació de sequera excepcional a Catalunya, va complementar el Decret llei 1/2023, de 28 de febrer, perquè les administracions competents en el servei d'abastament d'aigua puguin, d'una banda, aprofitar els recursos hídrics de tot el territori català i garantir la prestació adequada dels serveis del cicle de l'aigua, en especial, l'abastament domiciliari d'aigua apta per al consum humà, i, de l'altra, planificar les inversions urgents i habilitar-ne l'execució pel tràmit d'emergència. Entre les mesures previstes en aquesta Llei cal destacar la previsió d'una línia d'ajuts als ens locals per efectuar les inversions necessàries per millorar les captacions, els dipòsits i el rendiment de les xarxes de subministrament d'aigua i, en concret, per digitalitzar el servei, implantar reguladors de pressió, sistemes de telelectura i cabalímetres i també per recuperar pous existents, construir-ne de nous i incrementar el nombre de tractaments d'osmosi. Així mateix, amb l'objectiu de permetre als ens locals la millora en l'eficiència de les xarxes de subministrament d'aigua, mitjançant l'execució les obres i actuacions esmentades, aquesta Llei també va incorporar una moratòria en relació amb l'aplicació del règim sancionador previst al referit article 29 bis del text refós de la legislació en matèria d'aigües de Catalunya pel que fa als incompliments de les dotacions màximes previstes al Pla especial de sequera per establir que entrava en vigor al cap d'un mes de la data de publicació de l'ordre de convocatòria de la línia d'ajuts als ens locals.

El Decret llei 4/2024, de 16 d'abril, pel qual s'adopten mesures urgents per pal·liar els efectes de la sequera en l'àmbit del districte de conca fluvial de Catalunya, va introduir una sèrie de modificacions al PES, ja sigui per incloure-hi situacions no previstes inicialment i que poden contribuir a facilitar l'entrada de nous recursos, com seria el règim de les dessaladores de titularitat privada, o ja sigui per completar la regulació de determinades mesures per facilitar-ne l'aplicació, com el desplegament de la facultat que tenen les entitats titulars dels drets d'aprofitament, generalment els municipis, d'establir limitacions als seus abonats per complir les dotacions en alta o la previsió d'un tractament diferenciat als refugis climàtics. Aquest Decret llei també va modificar el règim sancionador per incompliment del PES per apropar el model a un sistema centrat en sancionar l'excés de consum i que pren en consideració un període a fi de tenir en compte la tendència en l'evolució del consum i modular la sanció en conseqüència. Alhora, va introduir criteris específics de graduació de la sanció per tal d'ajustar la quantia a les accions que estigués emprenent el municipi o la persona titular del servei per revertir la situació.

Amb la finalitat d'impulsar l'execució de les obres i actuacions adreçades a reduir la dependència del proveïment d'aigua per als diferents de la situació pluviomètrica, el Govern ha aprovat l'Acord GOV/191/2024, de 27 d'agost, pel qual s'aprova l'Estratègia de la gestió de l'aigua i es determinen les mesures i actuacions per assolir la seguretat hídrica.

El context climàtic determina que calgui adoptar mesures amb caràcter urgent per tal que els ens locals disposin dels mitjans per afrontar les actuacions de millora en l'eficiència de les instal·lacions de la seva titularitat. Amb aquest objectiu, l'Agència Catalana de l'Aigua ha aprovat diverses línies de subvencions adreçades als ens locals per dur a terme actuacions per millorar i renovar les xarxes de subministrament d'aigua en baixa i per millorar la digitalització dels sistemes de gestió de l'aigua urbana dels municipis de Catalunya; per fer inversions per a l'execució d'actuacions d'abastament en alta; per redactar i actualitzar plans directors del servei municipal d'abastament d'aigua; per transportar aigua destinada a l'ús d'abastament de poblacions mitjançant vehicles cisterna, o per executar obres o actuacions d'urgència equivalents destinades a resoldre de manera immediata problemes de potabilitat o manca d'aigua; per recuperar, rehabilitar, adequar i executar captacions d'aigües subterrànies per a l'abastament; i per resoldre de manera immediata problemes de manca o de potabilitat d'aigua, derivats de l'esgotament dels recursos locals disponibles en determinats àmbits.

L'execució per part dels ens locals de les actuacions i la redacció dels plans directors d'abastament objecte de subvenció contribueix a solucionar els problemes de disponibilitat de recursos i ha de permetre reduir les ineficiències de les xarxes de subministrament domiciliari d'aigua, que són una de les principals causes d'incompliment del règim de dotacions màximes per a abastament de poblacions establertes al PES.

L'execució d'aquestes actuacions per part dels ens locals ha de permetre assolir la finalitat pretesa d'estalvi de recursos en situació de sequera i, per tant, esdevé innecessari mantenir un règim sancionador per incompliment per part dels municipis dels límits màxims de dotació per a abastament de poblacions en els diferents escenaris de sequera.

D'altra banda, mantenir la tipificació d'aquesta conducta com a infracció i sancionar-ne la comissió pot ser contraproduent en determinats supòsits, com és el cas dels petits municipis amb recursos econòmics limitats i en situació d'especial vulnerabilitat davant la sequera, atès que pot dificultar que executin les mesures necessàries per dotar de resiliència les infraestructures destinades la prestació del servei públic mínim de caràcter obligatori de subministrament d'aigua potable.

Per aquests motius, es considera necessari suprimir la tipificació com a infracció de la superació de les dotacions màximes per a abastament de població que estableix el Pla especial d'actuació en situació d'alerta i eventual sequera, continguda a la lletra b) de l'apartat 1 de l'article 29 bis del text refós de la legislació en matèria d'aigües de Catalunya. Així mateix, per raons de congruència normativa i de seguretat jurídica, també és necessària la derogació de l'apartat 2 d'aquest mateix article, que conté criteris de gradació de la sanció únicament aplicables a aquesta infracció, i del seu apartat 3, que estableix el règim de responsabilitat en relació amb la comissió d'aquesta infracció, i de la infracció consistent en l'incompliment de les limitacions particulars en l'ús de l'aigua per abastament de poblacions previstes en el pla esmentat, que ja havia estat derogada pel Decret llei 4/2024.

Les disposicions contingudes en aquest Decret llei són les mínimes i necessàries que cal adoptar per garantir que no es continuï aplicant un règim sancionador que no respon al caràcter d'*ultima ratio* ni als principis de proporcionalitat i d'eficiència, atès que la finalitat pretesa s'està assolint amb l'aplicació de mesures menys restrictives com són les de foment.

La urgència de les mesures proposades rau en la necessitat d'adaptar el marc normatiu aplicable per fer front als problemes derivats de la situació hídrica actual en previsió que persisteixi. En concret, és necessari modificar amb urgència l'aplicació del règim sancionador per incompliment del Pla especial d'actuació en situació d'alerta i eventual sequera, atès que, en primer terme, l'aplicació de les mesures de foment esmentades ha esdevingut ineficaç i desproporcionat per a l'assoliment de l'objectiu d'estalvi pretès. En alguns casos, a més, aquesta derogació té un efecte addicional favorable, ja que permet alliberar recursos econòmics de les entitats locals que es podran dedicar a l'adopció de mesures d'adaptació al canvi climàtic i a les sequeres recurrents.

En conclusió, la necessitat de derogar la infracció consistent en l'incompliment de les dotacions màximes per a abastament domiciliari de l'aigua i la seva sanció per donar compliment als principis d'intervenció mínima, *d'ultima ratio*, de proporcionalitat i eficiència, constitueix el pressupòsit d'urgent i extraordinària necessitat que justifica que el Govern adopti aquest Decret llei, d'acord amb l'article 38 de la Llei 13/2008, del 5 de novembre, de la presidència de la Generalitat i del Govern.

En ús de l'autorització que concedeix l'article 64 de l'Estatut d'autonomia de Catalunya, de conformitat amb l'article 38 de la Llei 13/2008, del 5 de novembre, de la presidència de la Generalitat i del Govern, a proposta de la consellera de Territori, Habitatge i Transició Ecològica i d'acord amb el Govern,

Decreto:

Article únic

Es deroguen la lletra *b* de l'apartat 1 i els apartats 2 i 3 de l'article 29 bis del text refós de la legislació en matèria d'aigües de Catalunya, aprovat per Decret legislatiu 3/2003, de 4 de novembre.

Disposició final

Entrada en vigor

Aquest Decret llei entra en vigor el mateix dia de la seva publicació al *Diari Oficial de la Generalitat de Catalunya*.

Per tant, ordeno que tota la ciutadania a la qual sigui aplicable aquest Decret llei cooperi a complir-lo i que els tribunals i les autoritats als quals pertorqui el facin complir.

Barcelona, 23 de desembre de 2024

Salvador Illa i Roca

President de la Generalitat de Catalunya

Sílvia Paneque i Sureda

Consellera de Territori, Habitatge i Transició Ecològica

DISPOSICIONS GENERALS

DEPARTAMENT DE LA PRESIDÈNCIA

DECRET LLEI 12/2024, de 23 de desembre, pel qual es modifica l'article 29 bis del text refós de la legislació en matèria d'aigües de Catalunya, aprovat pel Decret legislatiu 3/2003, de 4 de novembre.

El president de la Generalitat de Catalunya

L'article 67.6.a de l'Estatut d'autonomia de Catalunya estableix que els decrets llei són promulgats, en nom del rei, pel president o la presidenta de la Generalitat.

D'acord amb això, promulgo el següent

DECRET LLEI

Exposició de motius

L'article 117 de l'Estatut d'autonomia de Catalunya reconeix a la Generalitat de Catalunya la competència exclusiva en matèria d'aigües que pertanyin a les conques hidrogràfiques intracomunitàries, que inclou, en tot cas, l'ordenació administrativa, la planificació i la gestió de l'aigua superficial i subterrània, dels usos i dels aprofitaments hidràulics, i les mesures extraordinàries en cas de necessitat per garantir el subministrament d'aigua.

Les precipitacions al districte de conca fluvial de Catalunya han experimentat una severa reducció en el decurs dels darrers tres anys que s'ha accentuat a partir de l'any 2021, s'ha agreujat durant els anys 2022 i 2023, i que ha persistit a l'inici del 2024.

Amb les dades de pluviometria registrada, i segons les anàlisis del Servei Meteorològic de Catalunya, l'episodi de sequera actual no té cap precedent històric des de 1916, moment en què es comença a disposar de prou dades de precipitació representatives de tot el territori i que es pot considerar com a període instrumental. A més, la intensitat supera en molt l'anterior episodi de 2005-2008.

Les pluges de la primavera i la tardor de 2024 han alleujat una mica la situació, però la distribució irregular de les pluges no ha permès modificar l'estat d'algunes unitats d'explotació. Els embassaments del districte de conca fluvial de Catalunya es troben a data 25 de novembre de 2024 al 36 % de la seva capacitat.

El Pla especial d'actuació en situació d'alerta i eventual sequera (PES), aprovat per l'Acord GOV/1/2020, de 8 de gener, inclou les regles d'explotació dels sistemes i les mesures que cal aplicar en relació amb el domini públic hidràulic, amb l'objecte de minimitzar els efectes dels episodis de sequera, en compliment de l'article 27 de la Llei 10/2001, de 5 de juliol, del Pla hidrològic nacional.

Aquest instrument de la planificació hidrològica defineix les unitats d'explotació en què s'organitza el districte de conca fluvial de Catalunya als efectes de gestió dels episodis de sequera i els diferents escenaris o estats de sequera segons l'escassetat de recursos; fixa els indicadors i llindars que permeten la declaració d'entrada i de sortida dels escenaris de sequera; regula el procediment de declaració formal de l'entrada i sortida en aquests escenaris, i estableix les normes d'explotació dels sistemes i les mesures d'utilització dels recursos hídrics i d'altres béns de domini públic hidràulic que cal aplicar en els diferents escenaris de sequera.

El Decret llei 1/2023, de 28 de febrer, pel qual s'estableixen mesures extraordinàries i urgents per fer front a la situació de sequera excepcional en l'àmbit del districte de conca fluvial de Catalunya, va establir les normes i les mesures extraordinàries i urgents per a l'aprofitament dels recursos hidràulics escassos en l'àmbit del districte de conca fluvial de Catalunya amb la finalitat de garantir la prestació adequada dels serveis del cicle de l'aigua i, en especial, l'abastament domiciliari d'aigua apta per al consum humà. A més, el Decret llei va

CVE-DOGC-A-24358070-2024

introduir en la disposició final primera un article 29 bis al text refós de la legislació en matèria d'aigües de Catalunya, aprovat pel Decret legislatiu 3/2003, de 4 de novembre, per completar la regulació del Pla especial d'actuació en situació d'alerta i eventual sequera, afegint-hi la tipificació de les infraccions dels incompliments de les mesures contingudes en aquest instrument de la planificació i de les sancions corresponents.

La Llei 9/2023, de 19 de maig, de mesures extraordinàries i urgents per afrontar la situació de sequera excepcional a Catalunya, va complementar el Decret Llei 1/2023, de 28 de febrer, perquè les administracions competents en el servei d'abastament d'aigua puguin, d'una banda, aprofitar els recursos hídrics de tot el territori català i garantir la prestació adequada dels serveis del cicle de l'aigua, en especial, l'abastament domiciliari d'aigua apta per al consum humà, i, de l'altra, planificar les inversions urgents i habilitar-ne l'execució pel tràmit d'emergència. Entre les mesures previstes en aquesta Llei cal destacar la previsió d'una línia d'ajuts als ens locals per efectuar les inversions necessàries per millorar les captacions, els dipòsits i el rendiment de les xarxes de subministrament d'aigua i, en concret, per digitalitzar el servei, implantar reguladors de pressió, sistemes de telelectura i cabalímetres i també per recuperar pous existents, construir-ne de nous i incrementar el nombre de tractaments d'osmosi. Així mateix, amb l'objectiu de permetre als ens locals la millora en l'eficiència de les xarxes de subministrament d'aigua, mitjançant l'execució les obres i actuacions esmentades, aquesta Llei també va incorporar una moratòria en relació amb l'aplicació del règim sancionador previst al referit article 29 bis del text refós de la legislació en matèria d'aigües de Catalunya pel que fa als incompliments de les dotacions màximes previstes al Pla especial de sequera per establir que entrava en vigor al cap d'un mes de la data de publicació de l'ordre de convocatòria de la línia d'ajuts als ens locals.

El Decret Llei 4/2024, de 16 d'abril, pel qual s'adopten mesures urgents per pal·liar els efectes de la sequera en l'àmbit del districte de conca fluvial de Catalunya, va introduir una sèrie de modificacions al PES, ja sigui per incloure-hi situacions no previstes inicialment i que poden contribuir a facilitar l'entrada de nous recursos, com seria el règim de les dessaladores de titularitat privada, o ja sigui per completar la regulació de determinades mesures per facilitar-ne l'aplicació, com el desplegament de la facultat que tenen les entitats titulars dels drets d'aprofitament, generalment els municipis, d'establir limitacions als seus abonats per complir les dotacions en alta o la previsió d'un tractament diferenciat als refugis climàtics. Aquest Decret Llei també va modificar el règim sancionador per incompliment del PES per apropar el model a un sistema centrat en sancionar l'excés de consum i que pren en consideració un període a fi de tenir en compte la tendència en l'evolució del consum i modular la sanció en conseqüència. Alhora, va introduir criteris específics de graduació de la sanció per tal d'ajustar la quantia a les accions que estigués emprenent el municipi o la persona titular del servei per revertir la situació.

Amb la finalitat d'impulsar l'execució de les obres i actuacions adreçades a reduir la dependència del proveïment d'aigua per als diferents de la situació pluviomètrica, el Govern ha aprovat l'Acord GOV/191/2024, de 27 d'agost, pel qual s'aprova l'Estratègia de la gestió de l'aigua i es determinen les mesures i actuacions per assolir la seguretat hídrica.

El context climàtic determina que calgui adoptar mesures amb caràcter urgent per tal que els ens locals disposin dels mitjans per afrontar les actuacions de millora en l'eficiència de les instal·lacions de la seva titularitat. Amb aquest objectiu, l'Agència Catalana de l'Aigua ha aprovat diverses línies de subvencions adreçades als ens locals per dur a terme actuacions per millorar i renovar les xarxes de subministrament d'aigua en baixa i per millorar la digitalització dels sistemes de gestió de l'aigua urbana dels municipis de Catalunya; per fer inversions per a l'execució d'actuacions d'abastament en alta; per redactar i actualitzar plans directores del servei municipal d'abastament d'aigua; per transportar aigua destinada a l'ús d'abastament de poblacions mitjançant vehicles cisterna, o per executar obres o actuacions d'urgència equivalents destinades a resoldre de manera immediata problemes de potabilitat o manca d'aigua; per recuperar, rehabilitar, adequar i executar captacions d'aigües subterrànies per a l'abastament; i per resoldre de manera immediata problemes de manca o de potabilitat d'aigua, derivats de l'esgotament dels recursos locals disponibles en determinats àmbits.

L'execució per part dels ens locals de les actuacions i la redacció dels plans directores d'abastament objecte de subvenció contribueix a solucionar els problemes de disponibilitat de recursos i ha de permetre reduir les ineficiències de les xarxes de subministrament domiciliari d'aigua, que són una de les principals causes d'incompliment del règim de dotacions màximes per a abastament de poblacions establertes al PES.

L'execució d'aquestes actuacions per part dels ens locals ha de permetre assolir la finalitat pretesa d'estalvi de recursos en situació de sequera i, per tant, esdevé innecessari mantenir un règim sancionador per incompliment per part dels municipis dels límits màxims de dotació per a abastament de poblacions en els diferents escenaris de sequera.

D'altra banda, mantenir la tipificació d'aquesta conducta com a infracció i sancionar-ne la comissió pot ser contraproductiu en determinats supòsits, com és el cas dels petits municipis amb recursos econòmics limitats i en situació d'especial vulnerabilitat davant la sequera, atès que pot dificultar que executin les mesures

CVE-DOGC-A-24358070-2024

necessàries per dotar de resiliència les infraestructures destinades la prestació del servei públic mínim de caràcter obligatori de subministrament d'aigua potable.

Per aquests motius, es considera necessari suprimir la tipificació com a infracció de la superació de les dotacions màximes per a abastament de població que estableix el Pla especial d'actuació en situació d'alerta i eventual sequera, continguda a la lletra b) de l'apartat 1 de l'article 29 bis del text refós de la legislació en matèria d'aigües de Catalunya. Així mateix, per raons de congruència normativa i de seguretat jurídica, també és necessària la derogació de l'apartat 2 d'aquest mateix article, que conté criteris de gradació de la sanció únicament aplicables a aquesta infracció, i del seu apartat 3, que estableix el règim de responsabilitat en relació amb la comissió d'aquesta infracció, i de la infracció consistent en l'incompliment de les limitacions particulars en l'ús de l'aigua per abastament de poblacions previstes en el pla esmentat, que ja havia estat derogada pel Decret Llei 4/2024.

Les disposicions contingudes en aquest Decret Llei són les mínimes i necessàries que cal adoptar per garantir que no es continuï aplicant un règim sancionador que no respon al caràcter d'*ultima ratio* ni als principis de proporcionalitat i d'eficiència, atès que la finalitat pretesa s'està assolint amb l'aplicació de mesures menys restrictives com són les de foment.

La urgència de les mesures proposades rau en la necessitat d'adaptar el marc normatiu aplicable per fer front als problemes derivats de la situació hídrica actual en previsió que persisteixi. En concret, és necessari modificar amb urgència l'aplicació del règim sancionador per incompliment del Pla especial d'actuació en situació d'alerta i eventual sequera, atès que, en primer terme, l'aplicació de les mesures de foment esmentades ha esdevingut ineficaç i desproporcionat per a l'assoliment de l'objectiu d'estalvi pretès. En alguns casos, a més, aquesta derogació té un efecte addicional favorable, ja que permet alliberar recursos econòmics de les entitats locals que es podran dedicar a l'adopció de mesures d'adaptació al canvi climàtic i a les sequeres recurrents.

En conclusió, la necessitat de derogar la infracció consistent en l'incompliment de les dotacions màximes per a abastament domiciliari de l'aigua i la seva sanció per donar compliment als principis d'intervenció mínima, d'*ultima ratio*, de proporcionalitat i eficiència, constitueix el pressupòsit d'urgent i extraordinària necessitat que justifica que el Govern adopti aquest Decret Llei, d'acord amb l'article 38 de la Llei 13/2008, del 5 de novembre, de la presidència de la Generalitat i del Govern.

En ús de l'autorització que concedeix l'article 64 de l'Estatut d'autonomia de Catalunya, de conformitat amb l'article 38 de la Llei 13/2008, del 5 de novembre, de la presidència de la Generalitat i del Govern, a proposta de la consellera de Territori, Habitatge i Transició Ecològica i d'acord amb el Govern,

Decreto:

Article únic

Es deroguen la lletra b) de l'apartat 1 i els apartats 2 i 3 de l'article 29 bis del text refós de la legislació en matèria d'aigües de Catalunya, aprovat per Decret legislatiu 3/2003, de 4 de novembre.

Disposició final

Entrada en vigor

Aquest Decret Llei entra en vigor el mateix dia de la seva publicació al *Diari Oficial de la Generalitat de Catalunya*.

Per tant, ordeno que tota la ciutadania a la qual sigui aplicable aquest Decret Llei cooperi a complir-lo i que els tribunals i les autoritats als quals pertogui el facin complir.

Barcelona, 23 de desembre de 2024

CVE-DOGC-A-24358070-2024

Salvador Illa i Roca

President de la Generalitat de Catalunya

Sílvia Paneque i Sureda

Consellera de Territori, Habitatge i Transició Ecològica

(24.358.070)

JAVIER VILLAMAYOR CAAMAÑO, secretari del Govern de la Generalitat de Catalunya,

CERTIFICO:

Que en la sessió del Govern de la Generalitat de Catalunya del dia 23 de desembre de 2024, s'ha pres, entre d'altres, l'acord que es reproduïx a continuació:

"A proposta del conseller/a del departament de Territori, Habitatge i Transició Ecològica, s'aprova el Decret llei pel qual es modifica l'article 29 bis del text refós de la legislació en matèria d'aigües de Catalunya, aprovat pel Decret legislatiu 3/2003, de 4 de novembre (SIG24TER2240)."

I, perquè consti, signo aquest certificat a Barcelona.

Jordi Terrades i Santacreu, Secretari General del Departament de Territori, Habitatge i Transició Ecològica,

C E R T I F I C O :

Que dono la meva conformitat a la documentació que forma part de l'expedient del Decret llei pel qual es modifica l'article 29 bis del text refós de la legislació en matèria d'aigües de Catalunya, aprovat pel Decret legislatiu 3/2003, de 4 de novembre.

I, perquè així consti i als efectes oportuns, signo aquest certificat

Informe justificatiu de la necessitat extraordinària i urgent del projecte de Decret Llei pel qual es modifica l'article 29 bis del text refós de la legislació en matèria d'aigües de Catalunya, aprovat per Decret legislatiu 3/2003, de 4 de novembre

L'apartat 1 de l'article 38 de la Llei 13/2008, de 5 de novembre, de la presidència de la Generalitat i del Govern, preveu que el Govern en cas d'una necessitat extraordinària i urgent pot dictar disposicions legislatives provisionals la forma de Decret Llei, en els termes de l'article 64 de l'Estatut d'Autonomia.

L'apartat 2 d'aquest mateix precepte disposa que la tramitació s'inicia a proposta del departament o departaments competents per raó de la matèria, la qual s'ha de comunicar al secretari o secretaria del Govern, i l'apartat 3 estableix que el projecte de Decret Llei han d'anar acompanyats d'un informe que justifiqui aquesta necessitat i certifiqui que les mesures proposades són congruents i estan en relació directa amb la situació que cal afrontar. A més, els projectes de Decret Llei han de ser objecte d'un informe dels serveis jurídics de la Generalitat.

L'article 64.1 de l'Estatut d'Autonomia de Catalunya preveu que en cas d'una necessitat extraordinària i urgent, el Govern pot dictar disposicions legislatives provisionals sota la forma de decret llei. No poden ser objecte de decret llei la reforma de l'Estatut, les matèries que són objecte de lleis de desenvolupament bàsic, la regulació essencial i el desenvolupament directe dels drets reconeguts per l'Estatut i per la Carta de drets i deures dels ciutadans de Catalunya i el pressupost de la Generalitat.

De conformitat amb l'apartat 2, els decrets lleis queden derogats si en el termini improrrogable dels trenta dies subsegüents a la promulgació no són validats expressament pel Parlament després d'un debat i una votació de totalitat.

Finalment, l'apartat 3 disposa que el Parlament pot tramitar els decrets llei com a projectes de llei pel procediment d'urgència, dins del termini, indicat a l'apartat 2.

El present informe s'elabora en compliment d'allò establert a l'article 38.3 de la Llei 13/2008, de 5 de desembre i és circumscrit a justificar la concurrència de la necessitat extraordinària i urgent així com la congruència i la relació directa de les mesures contingudes al projecte de Decret Llei amb la situació que s'ha d'afrontar.

A) La necessitat extraordinària i urgent

1.- L'impacte del canvi climàtic sobre els serveis del cicle de l'aigua

L'aigua és un recurs natural que és crític ja que es indispensable no només per al bon funcionament dels sistemes naturals sinó també per al desenvolupament socioeconòmic sostenible i equilibrat. A les condicions hidrometereològiques del clima mediterrani, que es caracteritza per una elevada demanda evaporativa i un règim de precipitacions moderades, cal

afegir els efectes del canvi climàtic que és materialitzen amb dos fenòmens extrems com són l'agreujament dels episodis de sequera i de les pluges torrencials i de les inundacions.

A Catalunya s'està produint simultàniament aquesta concurrència de fenòmens meteorològics extrems: juntament amb la sequera extrema i perllongada, s'han produït pluges torrencials d'extraordinària violència i que han impactat de manera severíssima en el serveis del cicle de l'aigua.

La sequera ha estat qualificada de perllongada perquè el seus efectes es van començar a sentir el mes de setembre de 2021. Per això, a setembre d'aquell any es va publicar al Diari Oficial de la Generalitat de Catalunya de la Resolució ACC/2963/2021, de 29 de setembre, que declarava la situació d'entrada de Catalunya en estat de sequera pluviomètrica i hidrològica, situació es manté en els termes que preveu la Resolució TER/4037/2024, de 13 de novembre.

Per tant, la seva duració és de més de tres anys, i encara no s'ha assolit la normalitat, i s'està lluny d'ella, ja que els embassaments de les conques internes a dia 11 de desembre de 2024 es troben a un 34,08% de la seva capacitat, és a dir, emmagatzemen 239 Hm³.

La sequera també és extrema atès que va arribar a assolir l'estat d'emergència en diversos àmbits; així, es va assolir l'estat d'estat d'emergència I per sequera hidrològica a les unitats d'explotació dels Embassaments Ter- Llobregat, la qual cosa es va fer pública per la Resolució ACC7220/2024, d'1 de febrer, i es va declarar la situació d'emergència II a la Unitat d'explotació Embassaments Darnius-Boadella, publicada per la Resolució ACC/722/2024 de 7 de març.

Aquesta situació de sequera té una afectació directa sobre els sistemes d'abastament i de sanejament de les aigües residuals. Pel que fa a l'abastament, perquè redueix la disponibilitat de recursos per atendre les diferents demandes d'aigua (abastament a la població, agricultura ramaderia, indústria i usos recreatius) i pel que fa al sanejament, perquè obliga a aplicar tractaments més rigorosos o a modificar les condicions d'abocament a medi per tal de preservar la qualitat de l'aigua i les bones condicions del medi.

Per tal de reduir aquets impacte el Govern de la Generalitat ha aprovat el Pla especial d'actuació en situació d'alerta i eventual sequera.

2.- El Pla especial d'actuació en situació d'alerta i eventual sequera (PES)

El Pla especial d'actuació en situació d'alerta i eventual sequera (PES) inclou les regles d'explotació dels sistemes i les mesures que cal aplicar en relació amb el domini públic hidràulic, amb l'objecte de minimitzar els efectes dels episodis de sequera, en compliment de l'article 27 de la Llei 10/2001, de 5 de juliol, del Pla hidrològic nacional.

Aquest instrument de la planificació hidrològica defineix les unitats d'explotació en què s'organitza el districte de conca fluvial de Catalunya als efectes de gestió dels episodis de sequera, els diferents escenaris o estats de sequera segons l'escassetat de recursos, fixa els indicadors i llindars que permeten la declaració d'entrada i de sortida dels escenaris de sequera,

regula el procediment de declaració formal de l'entrada i sortida en aquests escenaris, i estableix les normes d'explotació dels sistemes i les mesures d'utilització dels recursos hídrics i d'altres béns de domini públic hidràulic que cal aplicar en els diferents escenaris de sequera.

Aquest pla, aprovat per l'Acord GOV/1/2020, de 8 de gener, ha estat modificat en tres ocasions:

- La Llei 9/2023, del 19 de maig, de mesures extraordinàries i urgents per a afrontar la situació de sequera excepcional a Catalunya, en la disposició final primera, modifica el capítol 5 relatiu a les limitacions particulars en fase d'alerta i ajorna l'entrada en vigor del règim sancionador per incompliment del PES.
- L'Acord GOV/191/2023, de 19 de setembre, ha modificat el capítol 5 del Pla referit a les limitacions particulars en l'ús de l'aigua per l'abastament de la població en escenari d'alerta i d'excepcionalitat.
- L'Acord GOV/18/2024, de 16 de gener, ha modificat de nou el capítol 5 per modular les limitacions particular per l'ús de l'aigua per abastament de poblacions en emergència.

Per tal de dotar a les limitacions previstes en el PES per als diferents escenaris de sequera (alerta, excepcionalitat i emergència), el Decret llei 1/2023, de 28 de febrer, pel qual s'estableixen mesures extraordinàries i urgents per fer front a la situació de sequera excepcional en l'àmbit del districte de conca fluvial de Catalunya, va establir les normes i les mesures extraordinàries i urgents per a l'aprofitament dels recursos hidràulics escassos en l'àmbit del districte de conca fluvial de Catalunya, amb la finalitat de garantir la prestació adequada dels serveis del cicle de l'aigua i, en especial, l'abastament domiciliari d'aigua apta per al consum humà. A més, en la seva disposició final primera, va introduir el règim per incompliment del PES al text refons de la legislació en matèria d'aigües (l'article 29 bis).

3.- L'impacte de la sequera sobre l'abastament de la població i mesures adoptades per front al malbaratament.

Tal i com s'ha assenyalat, el PES conté un seguit de mesures que cal aplicar en funció de l'estat de la sequera, i estableix una sèrie de limitacions i restriccions al consum d'aigua per determinats usos en les fases de la sequera i fixa dotacions màximes per al subministrament d'aigua a poblacions. A més, estableix que les administracions competents en la gestió del servei d'abastament domiciliari tenen el deure de vetllar pel compliment de les limitacions que s'estableixin en l'ús de l'aigua per a abastament de població, i com a titulars de drets d'aprofitament d'aigua per a ús d'abastament urbà, habilita als ens locals per dictar limitacions de consum als seus abonats, a fi d'assolir les reduccions necessàries en els consums globals del servei.

Aquesta facultat que tenen els ens locals com a titulars de drets d'aprofitament d'aigua per a ús d'abastament urbà es contempla actualment a la lletra f) de l'apartat 5.3.2, que preveu que les entitats titulars de drets d'aprofitament d'aigua per a ús d'abastament urbà poden dictar limitacions de consum als seus abonats, a fi d'assolir les reduccions necessàries en els consums globals del servei.

Aquests llindars parteixen de les dotacions màximes en alta en cadascun dels estats de la sequera, que estableix el PES, que inclou la suma de tots els serveis en l'àmbit de l'abastament urbà.

Es va constatar que molts municipis pertanyents a les conques internes de Catalunya incomplien aquest límit màxim. Així mateix, es va constatar que moltes vegades l'incompliment dels límits dels volums màxims a lliurar no obeïa a un malbaratament dels recursos hídrics sinó a ineficiències de la xarxa del servei d'abastament.

Per possibilitar el compliment del límit màxim el marc normatiu va preveure l'ús de dues potestats complementaries: un règim sancionador en cas de superació dels llindars màxims establerts al PES, i unes mesures de foment orientades a facilitar el compliment d'aquests límits.

En aplicació d'aquest marc normatiu, l'Agència Catalana de l'Aigua va adoptar diverses línies de subvencions que havien de permetre als municipis millorar la eficiència dels sistemes d'abastament amb la finalitat de millorar el rendiment de les xarxes de subministrament, la gestió de les xarxes d'abastament i les captacions d'aigua.

Entre aquestes línies d'ajuts es poden esmentar les següents:

- La Resolució ACC/605/2022, de 4 de març, per la qual es fa públic l'Acord del Consell d'Administració de l'Agència Catalana de l'Aigua pel qual s'aproven les bases d'una línia de subvencions adreçades als ens locals per sufragar les despeses derivades de la redacció i l'actualització de plans directors del servei municipal d'abastament d'aigua, i es deleguen en la Direcció les facultats per a l'aprovació de les corresponents convocatòries i per resoldre l'atorgament de les subvencions;
- La Resolució ACC/3093/2022, d'11 d'octubre, per la qual es fa públic l'Acord del Consell d'Administració de l'Agència Catalana de l'Aigua pel qual s'aproven les bases d'una línia de subvencions adreçades als ens locals per a la realització d'inversions per a l'execució d'actuacions d'abastament en alta i es deleguen en la Direcció les facultats per a l'aprovació de les convocatòries corresponents i per resoldre l'atorgament de les subvencions;
- La Resolució ACC/2245/2023, de 22 de juny, per la qual es fa públic l'Acord del Consell d'Administració de l'Agència Catalana de l'Aigua pel qual s'aproven les bases d'una línia de subvencions adreçades als ens locals per a la realització d'actuacions per a la millora i renovació de les xarxes de subministrament d'aigua en baixa i per a la millora de la digitalització dels sistemes de gestió de l'aigua urbana dels municipis de Catalunya, i es deleguen en la Direcció les facultats per a l'aprovació de les convocatòries corresponents i per resoldre l'atorgament de les subvencions;
- La Resolució ACC/3498/2023, de 17 d'octubre, per la qual es fa públic l'Acord del Consell d'Administració de l'Agència Catalana de l'Aigua pel qual s'aproven les bases d'una línia de subvencions adreçades als ens locals per a la realització d'inversions per a la recuperació, rehabilitació, adequació i execució de captacions d'aigües subterrànies per a l'abastament, i es deleguen en la Direcció les facultats per a l'aprovació de les

convocatòries corresponents i per resoldre l'atorgament de les subvencions. Aquesta va ser modificada per la Resolució ACC/3902/2023, de 20 de novembre.

- La Resolució TER/3961/2024, de 6 de novembre, per la qual es fa públic l'Acord del Consell d'Administració de l'Agència Catalana de l'Aigua pel qual s'aproven les bases reguladores d'una línia de subvencions destinades a cofinançar les despeses extraordinàries que han de realitzar amb caràcter urgent els ens locals i les agrupacions d'ens locals per resoldre de manera immediata problemes de manca d'aigua, derivats de l'esgotament dels recursos locals disponibles a les conques del Siurana, del Montsant i del Riudecanyes, i la delegació en la Direcció de les facultats per a l'aprovació de les convocatòries corresponents i per resoldre l'atorgament de les subvencions.

Un dels trets característics d'aquestes línies d'ajuts és que entre els criteris de valoració de les sol·licituds presentades, s'atorga una major puntuació a les sol·licituds dels ens locals que disposen d'ordenances d'estalvi, especialment si aquestes contenen l'obligació de què els nous habitatges que comptin amb jardí particular i/o comunitari amb superfície de zona verda superior als 200 m² hagin de disposar d'un sistema que permeti realitzar el reg preferentment, mitjançant l'ús d'aigües pluvials i/o grises (i), dels ens locals que acrediten l'assoliment d'uns determinats rendiments de la seva xarxa (ii) i dels ens locals que disposen de plans directors, els quals han d'incloure entre d'altres extrems la descripció de les infraestructures existents, la diagnosi de l'estat actual del servei d'abastament i de la demanda futura i una proposta d'actuacions a realitzar (infraestructures, control de consums, sectorització...) per a la millora de l'eficiència del servei i el calendari d'execució previst (iii).

Amb aquesta mateixa finalitat de facilitar als ens locals el compliment de les obligacions derivades del pla PES, l'Agència Catalana de l'Aigua ha publicat un model d'ordenança municipal reguladora de les mesures aplicables a l'abastament d'aigua potable i als usos de l'aigua en situació de sequera. Aquest model pretén dotar els ajuntaments de les mesures necessàries per fomentar l'estalvi en els consums d'aigua i regular els usos de l'aigua en el municipi en situació de sequera.

Des de la publicació del model de l'ordenança de sequera 315 municipis han aprovat l'ordenança i molts d'altres l'estan tramitant. El nombre de municipis que estan aprovant l'ordenança creix exponencialment. A finals de desembre de 2023, 57 municipis disposaven d'ordenança, mentre que actualment són 315 els municipis que han aprovat ordenances o altres instruments que incorporen mesures d'estalvi d'aigua.

A més, per reforçar el compliment de les disposicions del PES en una situació crítica pel que fa a la disponibilitat de recursos hídrics, va considerar-se necessari l'establiment d'un règim sancionador específic, la qual cosa es va dur a terme mitjançant el Decret llei 1/2023, de 28 de febrer, pel qual s'estableixen mesures extraordinàries i urgents per fer front a la situació de sequera excepcional en l'àmbit del districte de conca fluvial de Catalunya, que va introduir un nou article 29 bis al text refós de la legislació en matèria d'aigües de Catalunya, aprovat per Decret legislatiu 3/2003, de 4 de novembre (TRLMAC). Entre les conductes infractores incorpora la superació dels volums màxims que es poden lliurar per abastament a població. La tipificació d'aquesta conducta infractora es va modificar pel Decret llei 4/2024, de 16 d'abril, pel

qual s'adopten mesures urgents per pal·liar els efectes de la sequera en l'àmbit del districte de conca fluvial de Catalunya. La modificació té per objecte simplificar la tipificació d'infraccions de l'apartat 1 de l'article 29 bis del TRLMAC, ampliant d'un a tres mesos el període de temps durant el qual s'ha de superar la dotació màxima per a abastament de població del PES per tal que s'entengui comesa la infracció, i introduint una mesura destinada a facilitar l'ajornament i/o fraccionament de pagament sense interessos de les sancions imposades a ens locals per incompliment del PES.

Per permetre als ens locals la millora en l'eficiència de les xarxes de subministrament d'aigua, mitjançant l'execució les obres i actuacions esmentades, abans de sancionar l'incompliment de les dotacions màximes, la Llei 9/2023 a va preveure una línia d'ajuts als ens locals per contribuir al finançament les inversions necessàries per a millorar les captacions, els dipòsits i el rendiment de llurs xarxes de subministrament d'aigua en alta de titularitat municipal i baixa i, en especial, per a sectoritzar les xarxes, digitalitzar el servei, implantar reguladors de pressió, sistemes de telelectura i cabalímetres. Amb la mateixa finalitat, va incorporar, també, una moratòria en relació amb l'aplicació del règim sancionador previst al referit article 29 bis del TRLMAC, pel que fa als incompliments de les dotacions màximes previstes al PES, contingudes a l'apartat 1.b, que vinculava el règim sancionador a les mesures de foment.

Es constata que el règim sancionador previst a la lletra *b* de l'article 129 bis.1 del TRLMAC i les mesures de foment adoptades van adreçades a assolir una mateixa finalitat d'estalvi d'aigua per part dels ens locals.

En aplicació del previst a la lletra *b* de l'article 129 bis.1 del TRLMAC, des de la seva tipificació inicial i ulteriors modificacions, s'han incoat els següents expedients sancionadors:

a) Fins al 17 d'abril de 2024 (primer règim sancionador)

Motiu	Grau	Núm. expedients
Incompliment dotació PES		145
	Lleu ¹	115
	Greu ²	28
	Molt greu ³	2

¹ Imports al voltant dels 200 – 9.000 €

² Imports al voltant dels 9.000 – 22.000 €

³ Imports al voltant dels 60.000 €

b) A partir del 17 d'abril de 2024, s'aplica un segon règim sancionador arran de la modificació Decret Llei 4/2024, que ha consistit en primer lloc, en l'eliminació del càlcul del dany a partir dels volums d'aigua que excedeixen els llindars establerts al Pla de sequera, de manera que s'elimina el pagament de la restitució del dany en la sanció, la qual cosa redueix substancialment l'import final. En segon lloc, als efectes de determinar la comissió de la infracció, es tenen en compte els volums lliurats durant el trimestre natural. Durant aquest període se sumen els llindars mensuals establerts en el quadre anterior en funció de l'estat de la sequera. El volum resultant opera com a llindar trimestral per determinar la qualificació de la infracció. Permet

compensar dins del trimestre l'excés de consum en determinats períodes. També s'estableixen uns nous llindars d'excés de consum per trimestre per determinar el grau de la infracció en funció de l'estat de sequera.

En aquest període s'han incoat els següents expedients sancionadors:

Motiu	Grau sanció	Núm. expedients
Incompliment dotació PES		204
	Lleu ¹	197
	Greu ²	6
	Molt greu ³	1

¹Imports al voltant dels 500 – 2.000 € (la majoria 500 €).

²Imports al voltant dels 10.000 - 20.000 €

³Imports al voltant dels 30.000 - 60.000 €

El manteniment de la vigent conducta infractora comporta que en l'actualitat l'Agència està tramitant procediments sancionadors per infraccions greus o molt greus a Ajuntaments per incompliment de dotació del PES del quart trimestre de 2023 i primer trimestre de 2024 per imports de entre 10.000 i 60.000€. També està prevista la tramitació i inici d'incoació dels procediments sancionadors a Ajuntaments per incompliment de dotació del PES del segon trimestre de 2024 a 116 ajuntaments.

En aquest mateix període de sequera, s'han atorgat les següents subvencions convocades per l'Agència Catalana de l'Aigua per al finançament de les actuacions adreçades a la millora de les instal·lacions de captació i distribució d'aigua per a l'abastament de poblacions:

- Línia de subvencions adreçades als ens locals per sufragar les despeses derivades de la redacció i l'actualització de plans directors del servei municipal d'abastament d'aigua:

- Resolució ACC/1741/2022, de 3 de juny.

- sol·licituds presentades: 244

- ens locals sol·licitants: 250 (ja que algunes sol·licituds es refereixen a actuacions que afecten agrupen més d'un ens local)

- dels quals:

- Disposaven de plans directors: 171
- Disposaven d'ordenances d'estalvi: 5

- subvencions atorgades per Resolució de 17 de gener de 2023: 112

- Línia de subvencions adreçades als ens locals per a la realització d'inversions per a l'execució d'actuacions d'abastament en alta:

- Resolució ACC/4107/2022, de 22 de desembre.

- sol·licituds presentades: 391

- ens locals sol·licitants: 252

- dels quals:

- disposaven de plans directores: 179
- disposaven d'ordenances d'estalvi: 19
- assolien els rendiments de xarxes: 59

- subvencions atorgades per resolució de 8 de setembre de 2023: 209

- Línia de subvencions adreçades als ens locals per a la realització d'actuacions per a la millora i renovació de les xarxes de subministrament d'aigua en baixa i per a la millora de la digitalització dels sistemes de gestió de l'aigua urbana dels municipis de Catalunya:

- Resolució ACC/12464/2022, de 4 de juliol.

- sol·licituds presentades: 888

- ens locals sol·licitants: 705

- dels quals:

- disposaven de plans directores: 629
- disposaven d'ordenances d'estalvi: 98
- assolien els rendiments de xarxes: atès que l'objectiu de la línia de subvencions és justament millorar aquest rendiment, aquest extrem no es pren en consideració com a criteri de valoració.

- subvencions atorgades per resolució de 22 de maig de 2024: 827

El elevat nombre de sol·licituds presentades permet afirmar que els municipis de Catalunya han mostrat interès en reduir les pèrdues d'aigua a les seves xarxes de distribució urbana en baixa, amb la millora de l'eficiència d'aquestes xarxes per tal de maximitzar l'estalvi d'aigua.

Un total de 705 municipis de Catalunya han presentat projectes per a la realització d'actuacions per a la millora i renovació de les xarxes de subministrament d'aigua en baixa i per a la millora de la digitalització dels sistemes de gestió de l'aigua urbana. També s'han promogut 81 actuacions adreçades a la impermeabilització de dipòsits per evitar pèrdues d'aigua, i 94 que tenen per objecte una campanya de recerca i reparació de fuites a la xarxa i es promouen 299

actuacions dirigides a la millora de la digitalització dels sistemes de gestió de l'aigua urbana en municipis de menys de 5.000 habitants.

De l'exposat es desprèn, que els municipis amb la voluntat de fer un us eficient dels recursos hídrics destinats preferentment a l'abastament de la població, han afrontat la situació d'ineficiència de les xarxes d'abastament. I ho han fet redactant projectes per a la reforma i millora de les xarxes, i aprovant ordenances i plans directors per tal de donar compliment als límits màxims d'abastament d'aigua en els diferents episodis de sequera.

En definitiva, l'activació pels ens locals d'aquestes mesures, algunes de les quals no són immediates i caldrà realitzar-les en els successions mesos, ha de tenir un impacte directe en la reducció del volum d'aigua, gràcies a la millor eficiència i a la major eficàcia en la gestió. Però a més, l'execució de les actuacions comportarà també l'efecte de conscienciar a la ciutadania, que derivarà indirectament en una reducció del consum.

Totes aquestes actuacions preveuen un cofinançament dels ajuntaments, que han d'aportar recursos econòmics destinats de forma directa a la reducció del volum d'aigua i, en certa mesura, a una reparació dels danys.

Un anàlisi de les dotacions mensuals ponderades dels municipis de cada unitat d'explotació es pot evidenciar que l'adopció de les mesures està comportant una reducció d'aquestes des de l'inici de l'activació del pla de sequera.

Per aquests motius, la tipificació de la conducta infractora s'ha anat suavitzant a mesura que els ens locals han anat executant actuacions que permeten millorar el rendiment hidràulic de la xarxa, tot assolint uns percentatges de rendiment que són coherents amb el compliment de les limitacions establertes amb el PES.

En conseqüència, atès el caràcter d'*ultima ratio* que ha de tenir la potestat sancionadora, la imposició de sancions per l'incompliment de les dotacions màximes del PES perd aquest caràcter i la seva eficàcia, ja que la finalitat d'estalvi s'està assolint amb la utilització de mesures de foment.

Una altra conseqüència positiva de la utilització de la potestat de foment front la potestat sancionadora, és que permet als ajuntaments més petits, amb uns recursos econòmics limitats i una major vulnerabilitat davant de la sequera, destinar els recursos econòmics disponibles a l'execució d'actuacions per millorar les xarxes d'abastament, i no a pagar les multes imposades per incompliment del règim de dotacions màximes d'aigua per a abastament de població per problemes d'eficiència en aquestes xarxes.

Per tant, l'objectiu de reducció de les dotacions d'aigua que pretén incentivar el règim sancionador previst pel incompliment del PES, s'ha assolit i en gran part ha estat gracies a l'aplicació de les mesures de foment que s'adoptaven en paral·lel a aquest règim.

De fet, mantenir la tipificació d'aquesta conducta com a infracció i la corresponent imposició de sancions als ens locals responsables de la prestació del servei de subministrament domiciliari d'aigua, quan s'ha constatat que han dedicat esforços i recursos a esmenar aquesta situació,

planteja dubtes sobre el règim sancionador. No sembla fàcil apreciar que hi hagi una voluntat incomplir aquestes dotacions per part dels ens locals, en aquells casos en què s'estan executant les actuacions que han permès el compliment.

Per tant, cal de derogar la tipificació com a infracció d'aquesta conducta per dos motius. En primer lloc, perquè el règim sancionador ha esgotat la seva potencial virtualitat consistent en desincentivar aquelles conductes contràries a l'estalvi d'aigua i a l'eficiència en la seva gestió. En segon lloc, perquè les mesures adoptades pels ens locals en us de les seves potestats, com pot ser l'adopció d'ordenances d'estalvi i de la prestació del servei d'abastament, contenen previsions adreçades a corregir comportaments individuals dels veïns.

A més, aquesta derogació respon a la necessitat de complir amb els principis que rectora del dret administratiu sancionador som són el principi d'intervenció mínima i *ultima ratio*, el principi de proporcionalitat i el principi d'eficiència.

Cal una intervenció legislativa immediata per deixar d'aplicar el règim sancionador als municipis quan aquests estan adoptant les mesures necessàries per evitar el malbaratament. La qual cosa s'aconsegueix si se suprimeix la infracció consistent en la superació de les dotacions màximes per a l'abastament de població que preveu el PES. En conseqüència cal derogar la lletra b) de l'article 29 bis.1.b) del TRLMAC i, per motius de congruència normativa, l'apartat 2 d'aquest article, atès que estableix una sèrie d'elements de gradació de la sanció que només són aplicables a la sanció per incompliment de dotacions màximes, i el seu apartat 3, atès que fixa el règim de responsabilitat en relació a aquest incompliment i al de les limitacions particulars que estableix el PES, infracció que ja havia estat suprimida per la modificació introduïda en la tipificació d'infraccions de l'article 29 bis.1 del TRLMAC pel Decret Llei 4/2024.

La necessitat extraordinària i urgent d'aquesta disposició és de caire:

a) Material i legal. Materialment perquè els ens locals estan incorrent en la conducta descrita en l'article 29 bis.1.b) TRLMAC al mateix temps que estan executant actuacions que els han de facilitar el compliment de les limitacions. Legalment perquè l'Agència en aplicació de la Llei té el deure d'incoar els corresponents expedients sancionadors.

Actualment es tramiten uns entre 100 i 150 expedients sancionadors trimestralment que afecten a ens locals i supramunicipals. Aquest incompliment es recurrent ja que per determinar la comissió d'aquesta infracció es tenen en compte els volums lliurats cada trimestre natural i en la majoria dels casos s'està davant d'una incapacitat estructural que tenen molts municipis per complir amb les restriccions establertes per fer front a la sequera. Aquesta incapacitat estructural no es resol en tres mesos, però sí que s'espera es pugui resoldre, en gran mesura, un cop executades les actuacions de millora que estan essent finançades mitjançant les subvencions atorgades per l'Agència Catalana de l'Aigua, per pal·liar aquest problema i millorar l'eficiència en la gestió de l'aigua i la seva xarxa de distribució.

b) Econòmic, per la crònica insuficiència financera de les hisendes locals, així reconegut per les principals entitats associatives dels ens locals de Catalunya.

L'escassetat de recursos econòmics per afrontar simultàniament el pagament de les sancions recurrents i l'execució d'obres i actuacions de millora de les instal·lacions que integren les xarxes de distribució d'aigua, impacta en la capacitat d'inversió dels ens locals per executar aquestes actuacions d'una manera immediata i en la disponibilitat d'aigua.

Queda, doncs, acreditada la necessitat. Ara bé, aquesta necessitat ha de revertir, a més, el caràcter d'extraordinària i urgent motiu pel qual cal examinar com han estat interpretats aquests requisits pel Tribunal Constitucional i pel Consell de Garanties Estatutàries, per apreciar que concorren al present cas.

4.- Caràcter d'extraordinària i urgent de la derogació del règim sancionador establert a l'article 29 bis del text refós de la legislació en matèria d'aigües de Catalunya.

La necessitat justificadora dels decrets llei no s'ha d'entendre com una necessitat absoluta que comporti un perill greu pel sistema constitucional o l'ordre públic entès com l'exercici normal dels drets fonamentals i les llibertats públiques i el funcionament normal dels serveis públics, sinó que s'ha d'entendre amb una major amplitud, com una necessitat relativa respecte de situacions concretes dels objectius de governabilitat que requereixen una intervenció normativa immediata (STC 6/1983 i Dictamen 7/2010), disposant el Govern d'un raonable marge de discrecionalitat a l'apreciació del fet habilitant (STC 29/1987 i Dictamen 7/2010).

El Tribunal Constitucional ha declarat que aquesta situació d'extraordinària i urgent necessitat pot deduir-se d'una pluralitat d'elements (STC 1/2012) i s'inscriu en el judici polític o d'oportunitat que correspon al Govern (SSTC 61/2018, de 7 de juny, FJ 4; 142/2014, d'11 de setembre, FJ 3). És a dir, l'apreciació de l'extraordinària i urgent necessitat d'aprovar les mesures que s'inclouen en decret llei forma part del judici polític o d'oportunitat que correspon al Govern (SSTC 61/2018, de 7 de juny, FJ 4; 142/2014, de 11 de setembre, FJ 3) i aquesta decisió, sens dubte, suposa una ordenació de prioritats polítiques d'actuació.

Pel que fa a la imprevisibilitat, és un requeriment que ha estat modulats per la doctrina del Tribunal Constitucional en les sentències 11/2002 i 68/2007 en el sentit que no calia que hi concorres el caràcter d'imprevisible sinó que n'hi havia prou amb què s'acredités que la resposta urgent mitjançant les mesures a adoptar eren les necessàries per superar una situació excepcional.

Pel que fa a la necessitat urgent, segons la doctrina d'aquest mateix Alt Tribunal, s'ha de vincular a situacions concretes dels objectius de governabilitat, que no es limitin a situacions de conjuntura econòmica sinó també a l'existència d'un buit legislatiu produït com a conseqüència de la declaració d'inconstitucionalitat d'una norma (STC11/2002), o a la voluntat d'introduir modificacions organitzatives (STC 60/1986) o d'orientació política (STC237/2012). Així mateix, s'ha apreciat que aquesta urgència concorre quan, al procediment legislatiu no permet l'efectivitat de l'acció requerida ja sigui pel temps a invertir en el procediment legislatiu ja sigui per la necessitat de la immediatesa de la mesura (STC111/83).

En el present supòsit, el caràcter extraordinari i urgent deriva de:

- a) La naturalesa del servei de d'abastament. Aquest servei és un servei bàsic i essencial i directament vinculat a la satisfacció de necessitats vitals de primer ordre, tant és així que l'Assemblea General de les Nacions Unides va sancionar el dret humà a l'aigua i sanejament l'any 2010 i que, mitjançant la Resolució A770/169, reconegué el dret a l'aigua. Hi ha, doncs, una obligació dels ens locals de prestar el servei d'abastament domiciliari d'aigua potable.
- b) El manteniment del règim sancionador en els termes en què es preveu en l'article 29 bis. 1.b), 2 i 3 comporta, d'una banda, mantenir a molts ens locals de Catalunya en una situació d'incompliment del que en deriven infraccions, quan simultàniament estan duent a terme les actuacions adreçades a esmenar-la, la qual cosa revela una voluntat de complir amb les exigències del PES. D'altra banda, el pagament de les sancions imposades distreu recursos econòmics per executar les actuacions de millora de l'eficiència de les instal·lacions destinades a la prestació del servei de subministrament domiciliari d'aigua i, per tant, la seva resiliència davant períodes de sequera.

Cal, per tant, una resposta ràpida que no s'aconsegueix amb la tramitació parlamentària d'un projecte de Llei. Els projectes de Llei abans de poder ser presentats al Parlament de Catalunya per la seva aprovació, encara que sigui pel procediment d'urgència, requereixen una tramitació prèvia, tal com resulta de l'article 36 de la Llei 13/2008, del 5 de novembre, de la presidència de la Generalitat i del Govern, que regula la iniciativa legislativa del Govern.

La demora en l'aprovació de la modificació normativa que es disposa en el present Decret Llei pot suposar la cronificació de sancions als ens locals ja que l'incompliment es pot mantenir fins que no s'executin les obres i entrin en servei.

Per tot l'exposat, l'instrument normatiu per superar aquesta situació d'extraordinària i urgent necessitat ha de ser un Decret Llei, que, a més, té el rang necessari per demorar l'aplicació del règim sancionador.

Aquesta proposta també respecta els límits materials establerts per als Decrets Llei en l'article 64 de l'Estatut d'Autonomia en quan no afecta a cap de les matèries que li estan vedades, ja que no té per objecte ni la reforma de l'Estatut, ni les matèries que són objecte de desenvolupament bàsic, ni la regulació essencial i desenvolupament directe dels drets reconeguts per l'Estatut i per la carta dels drets i deures dels ciutadans de Catalunya, ni el pressupost de la Generalitat.

B) Congruència o relació directa de les mesures amb la situació que cal afrontar

Constatat que concorre el pressupòsit de fet habilitant exigint per la Constitució, l'Estatut i la Llei 13/2008, cal examinar si la mesura que conté el projecte de Decret Llei guarda una relació directa o de congruència amb la situació que es tracta de superar (STC 1/2012). Tal com s'estableix en aquesta sentència, aquesta connexió de sentit no s'ha d'identificar amb un control sobre l'oportunitat, l'eficàcia o la bondat tècnica de les mesures adoptades sinó únicament l'existència d'un vincle raonable entre les dites mesures i la situació que exigeix l'acció normativa.

El projecte de Decret Llei s'integra per un article i una Disposició final.

L'article únic deroga el règim sancionador establert en la lletra b) de l'apartat 1 de l'article 29 bis TRLMAC, i, per motius de congruència jurídica i coherència interna de la norma, els apartats 2 i 3 d'aquest article.

Aquestes derogacions resulten proporcionades a les finalitat perseguides i, a més, són les mínimes imprescindibles, per la qual cosa aquest projecte de Decret Llei s'ajusta als requeriments de l'article 64 de l'Estatut d'Autonomia i 38 de la Llei 13/2008 perquè la finalitat que justifica la norma és subvenir una necessitat concreta, la qual cosa requereix una reacció normativa en el termini més breu que el requerit per la via legislativa ordinària, inclosa la tramitació per urgència.

Així doncs, s'acompleix l'exigència que hi hagi una relació de congruència i de sentit entre les mesures contingudes al Decret Llei i la situació que cal afrontar sorgida consistent en la necessitat urgent i extraordinària, de suprimir les exigències de responsabilitat administratives als ens locals per lliurar uns volums d'aigua per sobre dels llindars màxims establerts al PES, quan porta causa d'ineficiències de les xarxes d'abastament, les quals s'estan esmenant mitjançant l'execució d'unes actuacions, que han estat objecte de subvenció pública, i que s'adrecen a eliminar les ineficiències i les pèrdues de recursos hídrics, que són escassos en una situació de sequera.

C) Impacte econòmic de la mesura proposada

L'impacte econòmic directe derivat de la mesura és la quantitat que es deixaria de percebre per l'ingrés de les multes imposades als ajuntaments. A més, cal tenir en compte l'impacte que té per l'administració els recursos personals i materials que l'Agència Catalana de l'Aigua hauria de destinar a la tramitació i resolució dels corresponent expedients sancionadors.

Barcelona,

Director

Agència Catalana de l'Aigua

INFORME JURÍDIC SOBRE PROJECTE DE DECRET LLEI PEL QUAL ES MODIFICA L'ARTICLE 29 BIS DEL TEXT REFÓS DE LA LEGISLACIÓ EN MATÈRIA D'AIGÜES DE CATALUNYA, APROVAT PEL DECRET LEGISLATIU 3/2003, DE 4 DE NOVEMBRE

I. ANTECEDENTS

En data de 12 de desembre de 2024 l'Agència Catalana de l'Aigua ha redactat el projecte de Decret llei pel qual es modifica l'article 29 bis del text refós de la legislació en matèria d'aigües de Catalunya, aprovat pel Decret legislatiu 3/2003, de 4 de novembre, juntament amb un informe justificatiu de la necessitat extraordinària i urgent del projecte de decret llei esmentat, signat pel director de l'Agència en data 13 de desembre de 2024.

L'esmentat projecte de Decret llei ha d'ésser sotmès a informe dels serveis jurídics, de conformitat amb el que disposa l'article 38.3 de la Llei 13/2008, del 5 de novembre, de la presidència de la Generalitat i del Govern, en relació amb l'article 4.1.a) de la Llei 7/1996, de 5 de juliol, d'organització dels serveis jurídics de l'Administració de la Generalitat de Catalunya.

II. CONSIDERACIONS JURÍDIQUES

Primera.- Marc competencial i marc normatiu

L'article 117 de l'Estatut d'autonomia de Catalunya reconeix a la Generalitat de Catalunya la competència exclusiva en matèria d'aigües que pertanyin a les conques hidrogràfiques intracomunitàries, que inclou, en tot cas, l'ordenació administrativa, la planificació i la gestió de l'aigua superficial i subterrània, dels usos i dels aprofitaments hidràulics, i les mesures extraordinàries en cas de necessitat per garantir el subministrament d'aigua.

L'article 3 del text refós de la legislació en matèria d'aigües de Catalunya, aprovat pel Decret legislatiu 3/2003, de 4 de novembre¹, estableix que la Generalitat ha d'exercir aquestes competències, vetllant per l'ús sostenible, l'estalvi, la reutilització, l'optimització i l'eficiència en la gestió dels recursos hídrics i fent possible un nivell bàsic de l'ús domèstic a un preu assequible. Amb aquest objectiu ha d'ordenar la seva actuació, prenent en consideració, entre altres, els principis de planificació com a instrument per economitza i racionalitzar l'ús dels recursos hídrics i promoció de les actuacions necessàries per pal·liar els dèficits i desequilibris hídrics.

L'article 4 del TRLMAC, reconeix a la Generalitat de Catalunya la competència en matèria de planificació hidrològica en les conques compreses íntegrament en el territori de Catalunya,

¹ En endavant, el TRLMAC.

d'ordenació i concessió dels recursos i els aprofitaments hídrics i, en general, totes les funcions d'administració i control de la qualitat del domini públic hidràulic, en matèria de regulació i establiment d'auxilis econòmics a corporacions locals i altres entitats i particulars per a la realització d'actuacions d'interès públic en relació amb el cicle de l'aigua a Catalunya, de determinació de la política d'abastament i la coordinació de les administracions competents, i en matèria de promoció i l'execució, si s'escau, de les actuacions de política hidrològica que són necessàries per pal·liar els dèficits i desequilibris que hi ha a Catalunya.

Aquest article també reconeix a la Generalitat l'exercici de les atribucions en relació a les xarxes bàsiques d'abastament previstes a altres preceptes de la norma, com l'article 31, que conté el mandat a la Generalitat per adoptar mesures per garantir l'abastament dels municipis dins dels límits i en els termes de la planificació hidrològica, i, entre altres atribueix a la Generalitat la policia dels aprofitaments i habilita al Govern per tal d'adoptar mesures amb caràcter temporal en relació amb les xarxes bàsiques d'abastament per superar les situacions de sequera extraordinària o estats de necessitat que requereixin de manera urgent la disponibilitat d'aigua.

L'Agència Catalana de l'Aigua, com a Administració hidràulica de la Generalitat de Catalunya, té atribuïdes per l'article 8.2 del TRLMAC, entre altres les funcions d'elaborar i revisar la planificació hidrològica del districte de conca fluvial de Catalunya, i fer-ne el seguiment, l'acció concertada i la coordinació de les administracions competents en matèria d'abastament en el territori de Catalunya, l'ordenació dels serveis d'abastament en alta.

L'article 27 de la Llei 10/2001, de 5 de juliol, del Pla Hidrològic Nacional va introduir els plans especials d'actuació en situacions de alerta i eventual sequera com el principal instrument per gestionar aquests episodis i l'article 24.3 del text refós va atribuir a l'Agència Catalana de l'Aigua la seva elaboració i al Govern la seva aprovació, d'acord amb l'article 25.1 d'aquest mateix cos legislatiu.

De conformitat amb aquest marc normatiu, es va aprovar el Pla especial d'actuació en situació d'alerta i eventual sequera (PES) per l'Acord GOV/1/2020, de 8 de gener, que inclou les regles d'explotació dels sistemes i les mesures que cal aplicar en relació amb el domini públic hidràulic, amb l'objecte de minimitzar els efectes dels episodis de sequera.

Aquest instrument de la planificació hidrològica defineix les unitats d'explotació en què s'organitza el districte de conca fluvial de Catalunya als efectes de gestió dels episodis de sequera i els diferents escenaris o estats de sequera segons l'escassetat de recursos; fixa els indicadors i llindars que permeten la declaració d'entrada i de sortida dels escenaris de sequera; regula el procediment de declaració formal de l'entrada i sortida en aquests escenaris, i estableix les normes d'explotació dels sistemes i les mesures d'utilització dels recursos hídrics i d'altres béns de domini públic hidràulic que cal aplicar en els diferents escenaris de sequera.

Aquest pla ha estat modificat en tres ocasions:

- La Llei 9/2023, del 19 de maig, de mesures extraordinàries i urgents per a afrontar la situació de sequera excepcional a Catalunya, en la disposició final primera, modifica el capítol 5 relatiu a les limitacions particulars en fase d'alerta i ajorna l'entrada en vigor del règim sancionador per incompliment del PES.

- L'Acord GOV/191/2023, de 19 de setembre, ha modificat el capítol 5 del Pla referit a les limitacions particulars en l'ús de l'aigua per l'abastament de la població en escenari d'alerta i d'excepcionalitat.

- L'Acord GOV/18/2024, de 16 de gener, ha modificat de nou el capítol 5 per modular les limitacions particular per l'ús de l'aigua per abastament de poblacions en emergència.

Mitjançant el Decret Llei 1/2023, de 28 de febrer, pel qual s'estableixen mesures extraordinàries i urgents per fer front a la situació de sequera excepcional en l'àmbit del districte de conca fluvial de Catalunya, es van establir les normes i les mesures extraordinàries i urgents per a l'aprofitament dels recursos hidràulics escassos en l'àmbit del districte de conca fluvial de Catalunya, amb la finalitat de garantir la prestació adequada dels serveis del cicle de l'aigua i, en especial, l'abastament domiciliari d'aigua apta per al consum humà. Entre aquestes mesures, cal destacar l'afegit d'un nou article 29 bis al text refós de la legislació en matèria d'aigües de Catalunya, aprovat per Decret legislatiu 3/2003, de 4 de novembre, per incorporar un règim sancionador dels incompliments dels deures d'informació i de l'obligació de respectar unes dotacions màximes per ús en funció de l'escenari de sequera.

La Llei 9/2023, de 19 de maig, de mesures extraordinàries i urgents per afrontar la situació de sequera excepcional a Catalunya, va complementar el Decret Llei 1/2023, de 28 de febrer, perquè les administracions competents en el servei d'abastament d'aigua puguin, d'una banda, aprofitar els recursos hídrics de tot el territori català i garantir la prestació adequada dels serveis del cicle de l'aigua, en especial, l'abastament domiciliari d'aigua apta per al consum humà, i, de l'altra, planificar les inversions urgents i habilitar-ne l'execució pel tràmit d'emergència.

Entre les mesures previstes en aquesta Llei cal destacar una línia d'ajuts als ens locals per a l'execució a terme les inversions necessàries per a millorar les captacions, els dipòsits i el rendiment de llurs xarxes de subministrament d'aigua en alta de titularitat municipal i baixa i, en especial, per a sectoritzar les xarxes, digitalitzar el servei, implantar reguladors de pressió, sistemes de telelectura i cabalímetres, i també per a recuperar pous existents, construir-ne de nous i incrementar el nombre de tractaments d'osmosi.

Així mateix, amb l'objectiu de permetre als ens locals la millora en l'eficiència de les xarxes de subministrament d'aigua, mitjançant l'execució les obres i actuacions esmentades, aquesta Llei també va incorporar una moratòria en relació amb l'aplicació del règim sancionador previst al referit article 29 bis del text refós de la legislació en matèria d'aigües de Catalunya, pel que fa als incompliments de les dotacions màximes previstes al PES.

El Decret llei 4/2024, de 16 d'abril, pel qual s'adopten mesures urgents per pal·liar els efectes de la sequera en l'àmbit del districte de conca fluvial de Catalunya, va introduir una sèrie de modificacions al PES, ja sigui per contemplar situacions no previstes inicialment i que poden contribuir a facilitar l'entrada de nous recursos, com seria el règim de les dessaladores de titularitat privada, o ja sigui per completar la regulació de determinades mesures per facilitar-ne l'aplicació, com el desplegament de la facultat que tenen les entitats titulars dels drets d'aprofitament, generalment els municipis, d'establir limitacions als seus abonats per complir les dotacions en alta o la previsió d'un tractament diferenciat als refugis climàtics. Aquesta norma també va modificar el règim sancionador per incompliment del PES per tal de facilitar-ne l'aplicació, i dirigir-lo efectivament a penalitzar l'excés de consum. També en relació amb el règim sancionador, es va introduir una mesura destinada a facilitar l'ajornament i/o fraccionament de pagament sense interessos de les sancions imposades a ens locals per incompliment del PES.

A fi d'impulsar l'execució de les obres i actuacions adreçades a reduir la dependència del proveïment d'aigua per als diferents de la situació pluviomètrica, el Govern ha aprovat l'Acord GOV/191/2024, de 27 d'agost, pel qual s'aprova l'Estratègia de la gestió de l'aigua i es determinen les mesures i actuacions per assolir la seguretat hídrica.

Segona. El pressupòsit habilitant i els límits materials dels decrets llei i la seva aplicació en el decret llei objecte de l'informe

1.- El pressupòsit habilitant, els límits materials i el control dels decrets llei en la doctrina del TC i del CGE.

La modificació objecte de l'informe es formula mitjançant decret llei.

Els decrets llei es configuren en l'àmbit constitucional i estatutari com unes normes amb rang de Llei que no procedeixen del poder legislatiu, sinó de l'exercici que fa el Govern d'una funció normativa de rang de Llei.

La previsió dels decrets llei s'introdueix en l'EAC en l'article 64 de l'EA en termes molt similars als de la CE quan regula, en el seu article 86, els decrets lleis estatals.

Pel que fa als decrets llei, l'article 64 de l'EAC estableix el següent:

“1. En cas d'una necessitat extraordinària i urgent, el Govern pot dictar disposicions legislatives provisionals sota la forma de decret llei. No poden ser objecte de decret llei la reforma de l'Estatut, les matèries que són objecte de lleis de desenvolupament bàsic, la regulació essencial i el desenvolupament directe dels drets reconeguts per l'Estatut i per la Carta dels drets dels deures dels ciutadans de Catalunya i el pressupost de la Generalitat.

2. Els decrets llei resten derogats si en el termini improrrogable dels trenta dies subsegüents a la promulgació no són validats expressament pel Parlament després d'un debat i una votació de totalitat.
3. El Parlament pot tramitar els decrets llei com a projectes de llei pel procediment d'urgència, dins el termini establert per l'apartat 2.”

També l'article 38 de la Llei 13/2008, del 5 de novembre, de la presidència de la Generalitat i del Govern, preveu que el Govern, en cas d'una necessitat extraordinària i urgent, pugui dictar disposicions legislatives provisionals, sota la forma de decret llei, en els termes de l'article 64 de l'Estatut.

Pel que fa als requisits que han de concórrer per poder adoptar un decret llei, ens trobem, d'una banda la concurrència d'un pressupòsit habilitant del decret llei: la necessitat extraordinària i urgent, i d'altra banda, el decret llei no pot tenir per objecte les matèries excloses de l'àmbit material del decret llei.

A més, en la mesura que el decret llei comporta el monopoli del poder legislatiu del parlament no només està sotmès a límits materials sinó que l'article 64 EAC el dota de caràcter provisionals ja que el sotmet a la convalidació del Parlament de Catalunya en un termini peremptori com a condició indispensable per al manteniment de la seva vigència.

En efecte, com indica l'apartat 2 de l'article 64, *els decrets llei resten derogats si en el termini improrrogable dels trenta dies subsegüents a la promulgació no són validats expressament pel Parlament després d'un debat i una votació de totalitat.*

El Tribunal Constitucional ha resumit en nombroses sentències (per totes, les SSTC 34/2017, FJ 3, i 14/2020, FJ 2) la doctrina constitucional elaborada en relació amb el pressupost que habilita al Govern per aprovar normes provisionals amb rang de llei.

D'aquesta doctrina en deriva que: i) els termes “extraordinària i urgent necessitat” no constitueixen una clàusula o expressió buida de significat dins la qual el marge d'apreciació política del Govern es mou lliurement sense cap restricció, sinó un veritable límit jurídic a l'actuació mitjançant decrets llei; ii) l'apreciació de la concurrència de la necessitat extraordinària i urgent constitueix un judici polític que correspon efectuar al Govern (titular constitucional de la potestat legislativa d'urgència) i al Congrés o als parlaments autonòmics (titulars de la potestat de convalidar, derogar o tramitar el text com a projecte de llei) però alhora admet que correspon al TC controlar que aquest judici polític no desbordi els límits del que és manifestament raonable, sense que això comporti que el TC pugui

suplantar els òrgans constitucionals o estatutaris que intervenen en l'aprovació i la convalidació dels decrets lleis; i iii) aquest control extern es concreta en la comprovació que el Govern hagi definit, de manera explícita i raonada, una situació d'extraordinària i urgent necessitat que necessiti una resposta normativa amb rang de llei, i que, a més, n'hi hagi una connexió de sentit entre la situació definida i les mesures adoptades per fer-hi front.

A més, en relació amb els decrets llei autonòmics, el TC admet que, encara que la Constitució no ho prevegi, res impedeix que el legislador estatutari pugui atribuir als governs autonòmics la potestat de dictar normes provisionals amb rang de llei, sempre que els límits formals i materials als quals es trobin sotmeses siguin, com a mínim, els mateixos que la Constitució imposa al decret llei estatal (entre altres, SSTC 93/2015, FFJJ 3 a 6; 104/2015, FJ 4; 38/2016, FJ 2, i 105/2018, FJ 3, entre altres).

Però malgrat admetre el decret llei autonòmic, la doctrina del TC ha sostingut, també, que, en fer la valoració conjunta de factors que implica el control extern del pressupost que habilita a acudir al decret llei, un factor important a tenir en compte és el menor temps que requereix tramitar un projecte de llei en una parlament autonòmica (atès el seu caràcter unicameral), que pot fer possible que les situacions de necessitat siguin ateses mitjançant l'aprovació de lleis, sense que sigui necessària la intervenció extraordinària de l'executiu (STC 93/2015, FJ 6, reiterada, entre d'altres, per la STC 157/2016, FJ 5).

Pel que fa a la justificació de l'extraordinària i urgent necessitat de la iniciativa, el Tribunal Constitucional (entre d'altres, STC 48/2015) conclou que, amb independència del marge d'apreciació política per part del Govern, es constata un límit jurídic a l'actuació mitjançant decret llei: la identificació pel Govern de manera explícita i raonada, de la concurrència de la situació d'extraordinària i urgent necessitat; que ha de quedar reflectida en l'exposició de motius i en la memòria o informe que acompanyi el projecte de decret llei (1), i la connexió de sentit o relació d'adequació entre el pressupòsit habilitant i les mesures que es contenen en la norma (2), de manera que han de guardar una relació directa o de congruència amb la situació que es tracta d'afrontar; i per últim, l'examen de la concurrència del pressupost habilitant i l'extraordinària i urgent necessitat (3).

Iniciarem l'examen d'aquests límits pel relatiu a l'examen de la concurrència del pressupost habilitant i l'extraordinària i urgent necessitat (3). La doctrina del Consell de Garanties Estatutàries (en endavant, CGE) i la jurisprudència del TC han perfilat la distinció entre el caràcter extraordinari(i) i l'element d'urgència (ii). Seguint aquest criteri, a continuació s'examinen separatament la doctrina

sobre els dos trets distintius de la necessitat que emparen jurídicament la intervenció del decret llei com a norma en rang de llei.

Així, pel que fa a la necessitat extraordinària del decret llei (i), ha estat entesa per la doctrina del Tribunal Constitucional i del CGE com l'existència d'una situació excepcional, conjuntural i de difícil previsió que requereix una intervenció normativa immediata i amb força de llei per part del poder executiu amb l'objectiu de fer front a determinats objectius de governabilitat (STC 137/2011, FJ 4, i DCGE 15/2014, FJ 2.3).

Així, es considera que és suficient, en relació amb l'abast de la necessitat, que aquesta s'origini en les tasques concretes i habituals del Govern i que no cal que siguin necessitats extremes o absolutes (STC 6/1983, de 4 de febrer, FJ 5). A més, la jurisprudència constitucional ha mantingut invariablement que l'apreciació del caràcter excepcional que fonamenta la utilització de la figura del decret llei és de caràcter polític i, per tant, aquella pertoca al Govern corresponent.

Finalment, i per tal de completar l'anàlisi de la necessitat extraordinària, cal fer una breu referència a la nota de la imprevisibilitat com a característica necessària de la situació excepcional que fonamenta l'aprovació d'un decret llei. En aquest punt, la jurisprudència constitucional ha acollit un criteri flexible. Així, la STC 39/2013 (FJ 5), fent referència a jurisprudència anterior, estima que *“la valoración de la extraordinaria y urgente necesidad de una medida puede ser independiente de su imprevisibilidad e, incluso, de que tenga su origen en la previa inactividad del propio Gobierno siempre que concorra efectivamente la excepcionalidad de la situación”* (STC 1/2012, FJ 6), pues *“lo que aquí debe importar no es tanto la causa de las circunstancias que justifican la legislación de urgencia cuanto el hecho de que tales circunstancias efectivamente concurren”* (SSTC 11/2002, FJ 6; y 68/2007, FJ 8)».

Pel que fa a la necessitat urgent del decret llei (ii), aquest element està vinculat, tant en la jurisprudència constitucional com en la doctrina del CGE, a la impossibilitat d'aprovar la regulació extraordinària mitjançant el procediment legislatiu ordinari o d'urgència; és a dir, es posa en relleu que els objectius pretesos per aquesta normativa no s'assolirien si s'hagués de seguir l'opció d'aprovar una llei parlamentària.

Així, el TC entén que *“el fin que justifica la legislación de urgencia no es otro que subvenir a “situaciones concretas de los objetivos gubernamentales que por razones difíciles de prever requieran una acción normativa inmediata en un plazo más breve que el requerido por la vía normal”*

o por el procedimiento de urgencia para la tramitación parlamentaria de las leyes” (per totes, STC 137/2011, FJ 4).

Per la seva banda, el CGE indica que *“el Govern únicament estaria legitimat per exercir la seva potestat normativa mitjançant decret llei quan per la via de la tramitació parlamentària de naturalesa més urgent no fos raonablement viable o possible assolir els objectius perseguits per l’acció normativa”* (DCGE 15/2014, FJ 2.3, que es remet al DCGE 7/2010, FJ 3 i 4).

En aquests dictàmens del CGE es posa de manifest que en el Parlament català es preveuen procediments legislatius destinats a facilitar la celeritat en la tramitació d’iniciatives legislatives governamentals, com són el procediment d’urgència i el de lectura única (art. 107 i 138 Reglament del Parlament, respectivament), factor a tenir en compte en el moment de valorar la necessitat de la urgència d’una norma de rang legal emanada del Govern.

En definitiva, el Consell de Garanties Estatutàries, acollint la doctrina el TC, té declarat, respecte als requisits del caràcter extraordinari i urgent, al FJ 2 del seu Dictamen 1/2012:

“el caràcter extraordinari ha estat acceptat quan està connectat a situacions fàctiques amb una especial transcendència o repercussió en l’àmbit econòmic o social» i que la urgència «es vincula a la impossibilitat d’implementar el contingut de la regulació o, en altres paraules d’assolir la finalitat desitjada o cercada mitjançant el procediment parlamentari comú previst per a la resta d’iniciatives legislatives”

Com s’ha dit, el primer requisit que estableix l’article 64 EAC és la concurrència del pressupòsit habilitant per tal que el Govern pugui dictar el decret llei, això és, que es doni el cas d’una necessitat extraordinària i urgent.

D’acord amb la jurisprudència constitucional, la competència per apreciar, amb un marge raonable, si ens trobem davant una situació extraordinària i urgent correspon al Govern.

També ha matisat la jurisprudència constitucional (STC 29/1982) que l’extraordinària i urgent necessitat no es pot concretar en una clàusula tan genèrica que doni al Govern un marge d’apreciació tan ampli que no tingui cap tipus de restricció.

D’acord amb la doctrina del CGE, l’objectiu de la regulació governamental ha de ser, doncs, garantir la preservació de l’interès general que, com a tal, requereix una resposta urgent del Govern, sens perjudici dels controls subsegüents del Parlament, del que eventualment pugui efectuar el Tribunal Constitucional i, lògicament, també del que realitzi el CGE en exercici de la seva funció consultiva.

Per finalitzar, hem de fer esment a la connexió de sentit o la congruència entre les mesures adoptades per la norma i la finalitat perseguida per aquesta (2). En altres paraules, a la idoneïtat de la regulació que s'adopta mitjançant la legislació provisional per fer front a la situació extraordinària i urgent que motiva l'aprovació del decret llei.

El TC ha determinat en analitzar aquesta segona dimensió del pressupost habilitant que les mesures aprovades han de guardar una "connexió de sentit" amb la situació de necessitat extraordinària i urgent (STC 29/1982, FJ 3) o, dit altrament, *"una relación directa o de congruencia con la situación a la que se trata de hacer frente"* (STC 182/1997, FJ 3).

En particular, la doctrina del TC ha establert una doble perspectiva per valorar-la: el contingut, d'una banda, i l'estructura, de l'altra, de les disposicions incloses al decret llei controvertit. Així, en la STC 29/1982, FJ 3, el TC va excloure aquelles disposicions *"que, pel seu contingut i de manera evident, no guardin cap relació, directa ni indirecta, amb la situació que es tracta d'afrontar i, molt especialment, aquelles que, per la seva estructura mateixa, independentment del contingut, no modifiquen de manera instantània la situació jurídica existent"*.

La doctrina del CGE dictada amb relació a aquest element es pot trobar recollida, entre altres, en el DCGE 6/2012, FJ 2, on recorden que el pressupòsit habilitant també exigeix una "correspondència" de congruència amb la regulació que incorpora el decret llei. Així, amb cita de doctrina constitucional (STC 1/2012, FJ 6, 7 i 11), es diu que *"una adecuada connexió de sentit [...] no s'ha d'identificar amb un control sobre l'oportunitat, l'eficàcia o la bondat tècnica de les mesures adoptades, sinó únicament com l'existència d'un vincle raonable entre aquestes i la situació que exigeix l'acció normativa reformadora"*.

Per finalitzar la anàlisi de la doctrina del TC i del CGE respecte als límits del ús del Decret llei, ens hem de referir als límits materials que el Govern de la Generalitat ha de respectar a l'adoptar un decret llei.

L'article 64.1 de l'EAC diu que *"no poden ser objecte de decret llei la reforma de l'Estatut, les matèries que són objecte de desenvolupament bàsic, la regulació essencial i el desenvolupament directe dels drets reconeguts per l'Estatut i per la Carta dels drets i ciutadans de Catalunya i el pressupost de la Generalitat"*.

Cal advertir, novament, que la doctrina del TC, ha declarat que els límits materials que han de respectar els decrets llei autonòmics són, a més dels que pugui afegir o regular de manera més

estRICTA l'estatut d'autonomia, com a norma institucional bàsica de cada comunitat autònoma, els consignats a l'art. 86.1 CE.

L'article 86.1 CE preveu com a límits materials a la regulació per decret llei: l'ordenament de les institucions bàsiques de l'Estat (i), els drets, els deures i les llibertats dels ciutadans que regula el Títol I (ii), al règim de les comunitats autònomes (iii) ni al dret electoral general (iv).

En relació amb les matèries esmentades a l'article 86, el TC ha assenyalat que la clàusula restrictiva "no podran afectar" ha de ser entesa de manera tal que ni redueixi al no res el decret llei, que és un instrument normatiu previst per la Constitució, ni permeti que per decret llei es reguli el règim general dels drets, deures i llibertats de l'Estat o es vagi en contra del contingut o elements essencials d'algun d'aquests drets (STC 111/1983) o dels elements estructurals essencials o generals de l'organització i el funcionament d'institucions estatals bàsiques (sí altres aspectes accidentals o singulars de les mateixes, STC 60/1986).

2.- L'aplicació de la doctrina del TC i del CGE en el decret llei objecte de l'informe

Un cop analitzats els requisits i límits dels decrets lleis en la doctrina del TC i del CGE cal passar a analitzar la seva aplicació al projecte de decret llei objecte d'aquest informe.

Pel que fa la concurrència de la necessitat extraordinària i urgent del projecte de decret llei sotmès a informe, convé recordar que pel que fa a la justificació de l'extraordinària i urgent necessitat de la iniciativa, la doctrina del Tribunal Constitucional conclou que, amb independència del marge d'apreciació política per part del Govern, es constata un primer límit jurídic a l'actuació mitjançant decret llei: la necessària identificació pel Govern de manera explícita i raonada, de la concurrència de la situació d'extraordinària i urgent necessitat; que ha de quedar reflectit en l'exposició de motius i en la memòria que acompanyi el projecte de decret llei.

El decret llei s'adequa a aquesta doctrina ja que, tant en la seva exposició de motius com en l'informe significatiu signat pel director de l'Agència Catalana de l'Aigua, es manifesten els motius que justifiquen l'habilitació del Govern per aprovar el Decret llei.

Es diu a la exposició de motius que :

“El context climàtic determina que calgui adoptar mesures amb caràcter urgent per tal que els ens locals disposin dels mitjans per poder afrontar les actuacions de millora en l'eficiència de les instal·lacions de la seva titularitat. Amb aquest objectiu, l'Agència

Catalana de l'Aigua ha aprovat diverses línies de subvencions adreçades als ens locals per a la realització d'actuacions per a la millora i renovació de les xarxes de subministrament d'aigua en baixa i per a la millora de la digitalització dels sistemes de gestió de l'aigua urbana dels municipis de Catalunya; per a la realització d'inversions per a l'execució d'actuacions d'abastament en alta; per a la redacció i l'actualització de plans directors del servei municipal d'abastament d'aigua; per al transport d'aigua destinada a l'ús d'abastament de poblacions mitjançant vehicles cisterna, o per a l'execució d'obres o d'actuacions d'urgència equivalents destinades a resoldre de manera immediata problemes de potabilitat o mancança d'aigua; per a la recuperació, rehabilitació, adequació i execució de captacions d'aigües subterrànies per a l'abastament; i per resoldre de manera immediata problemes de mancança o de potabilitat d'aigua, derivats de l'esgotament dels recursos locals disponibles en determinats àmbits.

L'execució per part dels ens locals de les actuacions i la redacció dels plans directors d'abastament objecte de subvenció contribueix a solucionar els problemes de disponibilitat de recursos i ha de permetre reduir les ineficiències de les xarxes de subministrament domiciliari d'aigua, que són una de les principals causes d'incompliment del règim de dotacions màximes per a abastament de poblacions establertes al PES.

L'execució d'aquestes actuacions per part dels ens locals ha de permetre assolir la finalitat pretesa d'estalvi de recursos en situació de sequera i, per tant, esdevé innecessari mantenir un règim sancionador per incompliment per part dels municipis dels límits màxims de dotació per a abastament de poblacions en els diferents escenaris de sequera.

D'altra banda mantenir la tipificació d'aquesta conducta com a infracció i sancionar-ne la comissió pot ser contraproduent en determinats supòsits, com és el cas dels petits municipis amb recursos econòmics limitats i en situació d'especial vulnerabilitat davant la sequera, atès que pot dificultar que executin les mesures necessàries per dotar de resiliència les infraestructures destinades la prestació del servei públic mínim de caràcter obligatori de subministrament d'aigua potable.

Per aquests motius, es considera necessari suprimir la tipificació com a infracció de la superació de les dotacions màximes per a abastament de població que estableix el Pla especial d'actuació en situació d'alerta i eventual sequera, continguda a la lletra b) de l'apartat 1 de l'article 29 bis del text refós de la legislació en matèria d'aigües de

Catalunya. Així mateix, per raons de congruència normativa i de seguretat jurídica, també és necessària la derogació de l'apartat 2 d'aquest mateix article, que conté criteris de gradació de la sanció únicament aplicables a aquesta infracció, i del seu apartat 3, que estableix el règim de responsabilitat en relació a la comissió d'aquesta infracció, i de la infracció consistent en l'incompliment de les limitacions particulars en l'ús de l'aigua per abastament de poblacions previstes en el pla esmentat, que ja havia estat derogada pel Decret Llei 4/2024.

Les disposicions contingudes en aquest Decret Llei són les mínimes i necessàries que cal adoptar per garantir que no se segueixi aplicant un règim sancionador que no respon al caràcter d'*ultima ratio* ni als principis de proporcionalitat i d'eficiència, atès que la finalitat pretesa s'està assolint amb l'aplicació de mesures menys restrictives com són les de foment.

La urgència de les mesures proposades rau en la necessitat d'adaptar el marc normatiu aplicable per fer front als problemes derivats de la situació hídrica actual en previsió que persisteixi. En concret, és necessari modificar amb urgència l'aplicació del règim sancionador per incompliment del Pla especial d'actuació en situació d'alerta i eventual sequera, atès que, en primer terme amb l'aplicació de les mesures de foment esmentades, ha esdevingut ineficaç i desproporcionat per a l'assoliment de l'objectiu d'estalvi pretès. En alguns casos, a més, aquesta derogació té un efecte addicional favorable ja que permet alliberar recursos econòmics de les entitats locals que es podran dedicar a l'adopció de mesures d'adaptació al canvi climàtic i a les sequeres recurrents.

En conclusió, la necessitat de derogar la infracció consistent en l'incompliment de les dotacions màximes per a abastament domiciliari de l'aigua i la seva sanció per donar compliment als principis d'intervenció mínima, d'*ultima ratio*, de proporcionalitat i eficiència, constitueix el pressupòsit d'urgent i extraordinària necessitat que justifica que el Govern adopti aquest Decret Llei, d'acord amb l'article 38 de la Llei 13/2008, de 5 de novembre, de la presidència de la Generalitat i del Govern."

Es constata que la concurrència d'aquests motius justificatius també és objecte de valoració en l'informe que acompanya al projecte de Decret Llei.

El segon requeriment que faculta per al ús del decret llei vinculat a la urgència és la impossibilitat de poder procedir, en aquest cas, a la modificació de la llei mitjançant un projecte de llei tramitat pel procediment legislatiu ordinari o d'urgència; és a dir, es posa en relleu que els objectius

pretesos per aquesta normativa no s'assolirien si s'hagués de seguir l'opció d'aprovar una llei parlamentària.

Aquesta possibilitat ha estat analitzada durant la tramitació del decret llei objecte de consulta. El reglament del Parlament contempla la possibilitat de tramitació parlamentària de projectes de llei mitjançant tramitacions urgents o la tramitació per lectura única; si bé són tramitacions que podrien ajustar-se a una modificació legislativa com la que es preveu dur a terme, són tramitacions que no permetrien que s'aprovin les mesures esmentades amb la immediatesa necessària.

No ho permeten ja que l'elaboració i l'aprovació d'un projecte de llei, ni que es tramités directament en el Ple per modalitat de lectura única - amb els requisits procedimentals que comporta, especialment en la seva fase de tramitació administrativa com a avantprojecte-, no permetria aprovar la regulació prevista en un termini prudencial, la qual cosa obstaculitzaria l'obtenció de resultat perseguit que és evitar que s'hagi de seguir sancionant als ajuntaments per la comissió de la conducta tipificada com a infracció en l'art 29 bis.1.b del text refós de la legislació en matèria d'aigües de Catalunya, una vegada s'estan executant les actuacions que han de permetre implantar les mesures d'estalvi i de millora del rendiment de les xarxes.

L'informe justificatiu posa de manifest que l'aplicació del règim sancionador per incompliment de les dotacions màximes per a abastament de població del PES i les línies d'ajuts adreçades als ens locals per a la millora de l'eficiència en la prestació del servei de subministrament d'aigua tenen una mateixa finalitat: l'estalvi d'aigua per part dels ens locals en la prestació d'aquest servei.

Tal i com i es desprèn d'aquest informe, en el període 2022 - 2024 l'Agència Catalana de l'aigua ha atorgat al voltant de 1330 subvencions adreçades als ens locals i, concretament s'han atorgat a 705 subvencions a ens locals, la majoria dels quals són municipis, corresponents a la línia de subvencions adreçades als ens locals per a la realització d'actuacions per a la millora i renovació de les xarxes de subministrament d'aigua en baixa i per a la millora de la digitalització dels sistemes de gestió de l'aigua urbana dels municipis de Catalunya.

A més, del mateix informe resulta que, en el cas de no derogar-se aquesta disposició, l'Agència haurà de resoldre 204 expedients sancionadors per incompliment de les dotacions màximes per a abastament de població que preveu el PES, abans de què finalitzi el més de desembre de 2024, ja que, en cas contrari, es produiria la caducitat dels corresponents expedients. Tots aquests sense contar els 116 que s'hauran de continuar incoant per les infraccions comeses corresponents darrer trimestre de l'any 2024. I així, successivament, fins que no s'arribi a la completa execució i posada en funcionament de les instal·lacions i altres actuacions subvencionades, que han de permetre el compliment d'aquesta limitació establerta al PES.

D'acord amb l'informe justificatiu, cada trimestre es tramiten entre 100 i 150 expedients sancionadors a les entitats locals.

Cal recordar que la tramitació d'un projecte de Llei, encara que, com en aquest cas, es tracti d'una modificació d'una llei vigent que té per únic objecte derogar una determinada conducta tipificada com a infracció i que, per tant, és una modificació d'una gran simplicitat, requereix prèviament de l'aprovació pel Govern d'una memòria preliminar. Aquesta memòria preliminar ha de valorar si es considera procedent fer una consulta pública prèvia o si no és necessària per ser una iniciativa estrictament organitzativa, pressupostària o quan estigui justificat per raons greus d'interès públic, en particular d'ordre públic, de seguretat pública o de salut pública.

La tramitació de l'avantprojecte requereix, a més, que un cop es disposi del text i de la memòria d'impacte i de la memòria general que aquests documents juntament amb el text de l'avantprojecte i informe jurídic, siguin objecte de la consulta Interdepartamental i de la sol·licitud d'informes als departaments competents en matèria pressupostària, d'organització i a l'Institut Català de la Dona. També hauria de ser objecte del tràmit d'audiència i informació pública, per un termini no menor a quinze dies, i de l'informe de la Comissió de Govern Local i del Consell de Govern Local amb caràcter previ a l'aprovació pel Govern del projecte de Llei modificadora. Efectuats aquests tràmits i valorades les aportacions rebudes durant la tramitació descrita, el Govern pot demanar la tramitació urgent del projecte de Llei o la seva tramitació pel procediment de lectura única, i s'inicia la tramitació parlamentària.

Aquesta complexa tramitació dels avantprojectes de Llei abans de la seva tramitació parlamentària impossibilitaria, encara que el Parlament acordi la proposta del Govern i adopti un procediment de tramitació parlamentària àgil, assolir l'objectiu perseguit que es remoure aquesta conducta infractora de l'ordenament jurídic i evitar la incoació dels expedients sancionadors, tal i com a senyala l'informe justificatiu que acompanya la proposta legislativa.

Per finalitzar, hem de fer esment necessària connexió de sentit o la congruència entre les mesures adoptades per la norma i la finalitat perseguida per aquesta. En altres paraules, la idoneïtat de la regulació que s'adopta mitjançant la legislació provisional per fer front a la situació extraordinària i urgent que motiva l'aprovació del decret llei.

De nou la exposició de motius i l'informe es refereixen a aquesta necessària connexió entre la finalitat buscada i, en aquets cas, la modificació normativa que es proposa mitjançant el decret llei.

Diu la exposició de motius que:

“L’execució per part dels ens locals de les actuacions i la redacció dels plans directors d’abastament objecte de subvenció contribueix a solucionar els problemes de disponibilitat de recursos i ha de permetre reduir les ineficiències de les xarxes de subministrament domiciliari d’aigua, que són una de les principals causes d’incompliment del règim de dotacions màximes per a abastament de poblacions establertes al PES.

L’execució d’aquestes actuacions per part dels ens locals ha de permetre assolir la finalitat pretesa d’estalvi de recursos en situació de sequera i, per tant, esdevé innecessari mantenir un règim sancionador per incompliment per part dels municipis dels límits màxims de dotació per a abastament de poblacions en els diferents escenaris de sequera.

D’altra banda mantenir la tipificació d’aquesta conducta com a infracció i sancionar-ne la comissió pot ser contraproductiu en determinats supòsits, com és el cas dels petits municipis amb recursos econòmics limitats i en situació d’especial vulnerabilitat davant la sequera, atès que pot dificultar que executin les mesures necessàries per dotar de resiliència les infraestructures destinades la prestació del servei públic mínim de caràcter obligatori de subministrament d’aigua potable.

Per aquests motius, es considera necessari suprimir la tipificació com a infracció de la superació de les dotacions màximes per a abastament de població que estableix el Pla especial d’actuació en situació d’alerta i eventual sequera, continguda a la lletra b) de l’apartat 1 de l’article 29 bis del text refós de la legislació en matèria d’aigües de Catalunya. Així mateix, per raons de congruència normativa i de seguretat jurídica, també és necessària la derogació de l’apartat 2 d’aquest mateix article, que conté criteris de gradació de la sanció únicament aplicables a aquesta infracció, i del seu apartat 3, que estableix el règim de responsabilitat en relació a la comissió d’aquesta infracció, i de la infracció consistent en l’incompliment de les limitacions particulars en l’ús de l’aigua per abastament de poblacions previstes en el pla esmentat, que ja havia estat derogada pel Decret Llei 4/2024.”

Es constata que l’informe justificatiu aborda la congruència o relació directa entre les mesures contingudes al projecte i la situació que cal afrontar amb aquestes mesures en el seu apartat B).

Per tot això, s’entén que a l’exposició de motius del projecte de Decret Llei i a l’informe es justifica,

de conformitat amb els criteris de la jurisprudència constitucional i de la doctrina del CGE, la concurrència dels elements habilitats per l'ús pel Govern d'un decret llei.

Però en analitzar la doctrina del TC i del CGE respecte dels decrets lleis ens hem referit també als límits materials que el Govern de la Generalitat ha de respectar a l'adoptar un decret llei.

L'article 64.1 de l'EAC diu que *"no poden ser objecte de decret llei la reforma de l'Estatut, les matèries que són objecte de desenvolupament bàsic, la regulació essencial i el desenvolupament directe dels drets reconeguts per l'Estatut i per la Carta dels drets i ciutadans de Catalunya i el pressupost de la Generalitat"*.

Cal advertir, novament, que la doctrina del TC, ha declarat que els límits materials que han de respectar els decrets llei autonòmics són, a més dels que pugui afegir o regular de manera més estricta l'estatut d'autonomia, com a "norma institucional bàsica de cada comunitat autònoma", els consignats a l'art. 86.1 CE.

L'article 86.1 CE preveu com a límits materials a la regulació per decret llei: l'ordenament de les institucions bàsiques de l'Estat (i), els drets, els deures i les llibertats dels ciutadans que regula el Títol I (ii), al règim de les comunitats autònomes (iii) ni al dret electoral general (iv).

És evident que l'article únic de la proposta normativa que deroga la lletra *b* de l'apartat 1 i els apartats 2 i 3 de l'article 29 bis del text refós de la legislació en matèria d'aigües de Catalunya, aprovat per Decret legislatiu 3/2003, de 4 de novembre, no incideix ni afecta la llista de matèries que la CE i l'EAC exclou del decret llei. Aquest extrem també es justifica en l'informe justificatiu.

Tercera. Procediment de tramitació del projecte de Decret llei i documentació

Els requisits per a la tramitació i aprovació dels projectes de decret llei es preveuen en l'article 38 de la Llei 13/2008, del 5 de novembre, en els termes següents:

"2. La tramitació d'un decret llei s'inicia a proposta del departament o els departaments competents per raó de la matèria, als quals correspon d'elaborar el projecte corresponent. L'inici de la tramitació s'ha de comunicar al secretari o secretària del Govern.

3. Els projectes de decret llei han d'incloure una exposició de motius en què es raoni expressament la necessitat extraordinària i urgent de la iniciativa i han d'anar acompanyats amb un informe que justifiqui aquesta necessitat i certifiqui que les mesures proposades són congruents i estan en relació directa amb la situació que s'ha

d'afrontar, i es poden acompanyar amb altres memòries, estudis, informes i dictàmens sobre l'adequació de les mesures proposades als fins que es persegueixen. En tot cas, els projectes de decret llei han d'ésser objecte d'un informe dels serveis jurídics de la Generalitat.

4. Correspon als consellers dels departaments que han elaborat un projecte de decret llei de sotmetre'l a l'aprovació del Govern”.

Ens referirem en primer lloc a la competència del Departament de Territori, Habitatge i Transició Ecològica per a la tramitació del Projecte de decret llei.

D'acord amb el Decret 133/2024, d'11 d'agost, de creació, denominació i determinació de l'àmbit de competència dels departaments en què s'organitza el Govern i l'Administració de la Generalitat de Catalunya, correspon al Departament de Territori, Habitatge i Transició Ecològica l'exercici de les atribucions pròpies de l'Administració de la Generalitat en l'àmbit relatiu a l'aigua i te adscrita l'Agència Catalana de l'Aigua, mitjançant la Secretaria de Transició Ecològica d'acord amb l'article 1.3.g) del Decret 318/2024, de 17 de setembre, de reestructuració del Departament de Territori, Habitatge i Transició Ecològica.

D'aquest conjunt normatiu en deriva la competència del Departament per a promoure la modificació del text refós de la legislació en matèria d'aigües de Catalunya.

L'exercici d'aquesta competència normativa mitjançant la proposta d'un projecte de decret llei és du a terme, d'acord amb l'article 38.3 de la Llei 13/2008, amb la formulació d'un informe justificatiu de la seva necessitat extraordinària i urgent que certifiqui que la mesura proposada és congruent i està en relació directa amb la situació que s'ha d'afrontar, del director de l'Agència Catalana de l'Aigua, de data 13 de desembre de 2024.

No consta a l'expedient una comunicació del secretari general del Departament adreçada al secretari de Govern, comunicant l'inici de la tramitació del Projecte de decret llei, tal com exigeix l'article 38.2 de l'esmentada Llei 13/2008.

Es considera necessari sol·licitar l'informe a la Direcció General de Pressupostos del Departament d'Economia i Hisenda, perquè d'acord amb l'informe justificatiu, en cas d'aprovar-se el Decret llei, es produiria un impacte econòmic directe consistent en les quantitats que es deixarien d'ingressar en concepte de multes imposades als ajuntaments i també comportaria per a l'Agència Catalana

de l'Aigua un estalvi en recursos personals i materials com a conseqüència dels expedients sancionadors que deixarien de tramitar-se.

Així mateix, el projecte de Decret llei ha de sotmetre's a l'aprovació del Govern i, pel que fa al Consell Tècnic, en el cas dels projectes de decret llei el seu dictamen no és preceptiu d'acord amb el que estableix l'article 8.1.b) del Reglament del Consell Tècnic del Govern, aprovat pel Decret 413/2011, que preveu que el Consell Tècnic examina i delibera en relació amb els projectes de disposicions normatives que hagin de ser sotmesos a l'aprovació del Govern, tret dels projectes de decret llei.

Finalment, d'acord amb el que també estableix l'article 64 de l'EAC, el decret llei haurà de ser presentat per a la validació del Parlament.

Quarta. Contingut del Projecte de decret llei

Pel que fa a l'estructura i contingut del Projecte de decret llei, aquest consta d'una exposició de motius, un article únic i una disposició final.

L'exposició de motius fa referència al marc competencial i, d'acord amb la doctrina del TC i del CGE, justifica de manera explícita i raonada la concurrència de la situació d'extraordinària i urgent necessitat, però també exposa la relació d'adequació entre el pressupost habilitant i les mesures que es contenen en la norma necessitat inajornable d'establir la regulació que es proposa.

L'article únic deroga la lletra *b* de l'apartat 1 i els apartats 2 i 3 de l'article 29 bis del text refós de la legislació en matèria d'aigües de Catalunya, aprovat per Decret legislatiu 3/2003, de 4 de novembre.

La lletra *b* de l'apartat 1 de l'article 29 bis del TRLMAC, tipifica com a infracció l'incompliment de les dotacions màximes per a abastament de poblacions que estableixen els apartats 5.4.1, 5.5.1 i 5.6.1 del Pla especial d'actuació en situació d'alerta i eventual sequera per als escenaris d'alerta, excepcionalitat i emergència, respectivament. Les infraccions es qualifiquen com a lleu, greu o molt greu en funció de l'excés de consum respecte de la dotació màxima i de l'escenari de sequera. La determinació de la comissió de la infracció es realitza tenint en compte els volums lliurats durant el trimestre natural. Les sancions per comissió d'aquesta infracció són de multa de fins a 10.000 euros en el cas de les infraccions lleus, multa d'entre 10.001 i 50.000 euros en el cas de les infraccions greus i d'entre 50.001 i 150.000 euros en el cas de les infraccions molt greus.

Es constata que la derogació d'aquest precepte amb caràcter urgent està justificada a l'exposició de motius i a l'informe justificatiu, atès que la finalitat d'estalvi d'aigua que va motivar la tipificació com a infracció del PES de l'incompliment de les dotacions màximes per a abastament de població i l'aplicació de la sanció corresponent, s'està assolint amb l'execució per part dels ens locals d'actuacions adreçades a la millora de l'eficiència de les xarxes de distribució d'aigua amb cofinançament per part de la Generalitat. En conseqüència, es conclou que el manteniment i aplicació d'aquest règim sancionador ha deixat de respondre al caràcter d'*ultima ratio* del dret sancionador i als principis d'intervenció mínima, proporcionalitat i eficiència, ja que l'aplicació de mesures de foment està assolint la finalitat esmentada.

L'apartat 2 de l'article 29 bis del TRLMAC, estableix una sèrie de criteris per graduar les sancions imposades als ens locals com la reducció dels volums lliurats per a l'abastament de població durant el trimestre anterior (lletra *a*), l'aprovació d'una ordenança sobre l'estalvi d'aigua que inclogui un règim sancionador (lletra *b*), la sol·licitud d'una subvenció adreçada a la millora de l'eficiència de la xarxa de subministrament d'aigua en baixa en un termini de fins a quatre anys abans de la comissió de la infracció, sempre i quan aquesta sol·licitud no hagi estat inadmesa per incompliment de les bases reguladores (lletra *c*), l'execució d'actuacions per reduir el consum municipal (lletra *d*) i l'aprovació d'un pla d'inversions i obres per a la millora de la xarxa en baixa a un horitzó màxim de vuit anys (lletra *e*). En el cas que concorrin els criteris establerts a les lletres *a* i *b*, la sanció s'ha d'imposar en el seu grau inferior.

Tal i com s'explica a l'exposició de motius, aquests criteris de graduació de les sancions només són aplicables a la infracció de la lletra *b* de l'apartat 1 de l'article 29 bis, que ha de ser objecte de derogació, i no són aplicables a les infraccions tipificades a les lletres *a* (incompliment dels deures de comunicació que estableix el PES) ni *c* (incompliment del deure de presentació dels plans d'emergència en situació de sequera. En conseqüència, cal derogar també aquest apartat 2 de l'article 29 bis del TRLMAC per congruència amb la derogació de la lletra *b* de l'apartat 1, a fi de garantir la claredat i coherència interna de la norma i per seguretat jurídica.

L'apartat 3 de l'article 29 bis del TRLMAC estableix en primer lloc el règim de responsabilitat per la comissió de la infracció tipificada a la lletra *b* de l'apartat 1 i per l'incompliment de les limitacions particulars en l'ús de l'aigua per a abastament domiciliari d'aigua que estableix el PES. Aquesta responsabilitat s'atribueix a la persona titular del servei d'abastament d'aigua a poblacions.

En segon lloc, aquest apartat també estableix la necessitat de tenir en compte les accions per revertir la situació que estiguin realitzant tant aquesta persona com el municipi, en el cas que no coincideixin.

En darrer terme, aquest precepte també faculta a l'Agència Catalana de l'Aigua per estimar els volums d'aigua efectivament lliurats per poder determinar si s'han superat les dotacions màximes per a abastament de població que estableix el PES, en el cas que les entitats prestadores del servei o subministradores no hagin comunicat aquestes dades.

L'exposició de motius justifica la derogació de l'apartat 3 per congruència amb la derogació de la lletra *b* de l'apartat 1, i per raons de claredat i coherència normativa de la norma.

Pel que fa a la determinació de la responsabilitat, aquest apartat es refereix a la comissió de dues infraccions:

- la infracció del règim de dotacions màximes per a abastament d'aigua a població del PES.
- "l'incompliment de les limitacions particulars en l'ús de l'aigua per a abastament domiciliari d'aigua". Aquesta darrera conducta ja no es troba tipificada en el vigent apartat 1 de l'article 29 bis, atès que la modificació d'aquest article realitzada pel Decret Llei 4/2024, de 16 d'abril, pel qual s'adopten mesures urgents per pal·liar els efectes de la sequera en l'àmbit del districte de conca fluvial de Catalunya, va suprimir-la.

En conseqüència, la derogació de la tipificació de l'incompliment de les limitacions particulars en l'ús de l'aigua per a l'abastament de poblacions del PES, efectuada per Decret Llei 4/2024, i la derogació de la infracció consistent en l'incompliment de les dotacions màximes per a abastament de població, si s'aprova aquest projecte de Decret Llei, deixen sense contingut el règim de determinació de responsabilitats establert en aquest apartat 3.

De la mateixa manera, també queda sense contingut el previst en aquest apartat 3 en relació a l'apreciació de les actuacions per revertir la situació i la facultat de l'Agència per realitzar estimacions per determinar si se superen les dotacions màximes quan no han estat facilitades les dades per les entitats subministradores.

Per tant, la derogació de l'apartat 3 de l'article 29 bis del TRLMAC està justificada en els motius esmentats de congruència, coherència i claredat normatives.

**Agència Catalana
de l'Aigua**

Provença, 260
08008 Barcelona
Tel. 93 567 65 00
NIF Q 0801031 F

Per últim, el projecte incorpora una disposició final, relativa a l'entrada en vigor, la qual estableix que el Decret llei entra en vigor el mateix dia de la seva publicació en el *Diari Oficial de la Generalitat de Catalunya*, precisament com a manifestació de la urgència en l'aplicació de la modificació de la Llei 10/2014 que el text del decret llei incorpora.

III.- CONCLUSIÓ

Analitzat el Projecte de decret llei de modificació de l'article 29 bis del text refós de la legislació en matèria d'aigües de Catalunya, aprovat per Decret legislatiu 3/2003, de 4 de novembre, aquesta Assessoria Jurídica l'informa favorablement per tal que es continuï la seva tramitació.

Barcelona,

Signat electrònicament: Director d'Assessoria
Jurídica
Pablo 2024.12.13 13:28:06
Herráez Vilas +01'00'

Director de la
Divisió d'Assessoria Jurídica

Vistiplau

Neus París 2024.12.13
13:33:10
Advocada de la Generalitat +01'00'

Advocada Cap
Àrea d'assessorament jurídic
en l'Àmbit de Medi Ambient
Secretaria de Transició Ecològica

**Generalitat
de Catalunya**

INFORME SOBRE PROPOSTA DE DISPOSICIÓ

Disposició: Projecte de Decret Llei pel qual es modifica l'article 29 bis del text refós de la legislació en matèria d'aigües de Catalunya, aprovat pel Decret legislatiu 3/2003, de 4 de novembre.

Departament: Territori, Habitatge i Transició Ecològica (ACA)

Impacte pressupostari: Reducció d'ingressos no quantificada

Descripció i justificació de la proposta

1. Les precipitacions al districte de conca fluvial de Catalunya han experimentat una severa reducció en el decurs dels darrers tres anys que s'ha accentuat a partir de l'any 2021, s'ha agreujat durant els anys 2022 i 2023, i que ha persistit a l'inici del 2024. Les pluges de la primavera i la tardor de 2024 han alleujat una mica la situació, però la distribució irregular de les pluges no ha permès modificar l'estat d'algunes unitats d'explotació.
2. El Pla especial d'actuació en situació d'alerta i eventual sequera (PES), aprovat per l'Acord de Govern GOV/1/2020, de 8 de gener, inclou les regles d'explotació dels sistemes i les mesures que cal aplicar en relació amb el domini públic hidràulic, amb l'objecte de minimitzar els efectes dels episodis de sequera.
3. El Decret Llei 1/2023, de 28 de febrer, pel qual s'estableixen mesures extraordinàries i urgents per fer front a la situació de sequera excepcional en l'àmbit del districte de conca fluvial de Catalunya, va introduir en la disposició final primera un article 29 bis al text refós de la legislació en matèria d'aigües de Catalunya, aprovat pel Decret legislatiu 3/2003, de 4 de novembre, per completar la regulació del Pla especial d'actuació en situació d'alerta i eventual sequera, afegint-hi la tipificació de les infraccions dels incompliments de les mesures contingudes en aquest instrument de la planificació i de les sancions corresponents.
4. La Llei 9/2023, de 19 de maig, de mesures extraordinàries i urgents per afrontar la situació de sequera excepcional a Catalunya, va complementar el Decret Llei 1/2023, de 28 de febrer, perquè les administracions competents en el servei d'abastament d'aigua puguin, d'una banda, aprofitar els recursos hídrics de tot el territori català i garantir la prestació adequada dels serveis del cicle de l'aigua, en especial, l'abastament domiciliari d'aigua apta per al consum humà, i, de l'altra, planificar les inversions urgents i habilitar-ne l'execució pel tràmit d'emergència. Entre les mesures previstes en aquesta Llei cal destacar la previsió d'una línia d'ajuts als ens locals per efectuar les inversions necessàries per millorar les captacions, els dipòsits i el rendiment de les xarxes de subministrament d'aigua i, en concret, per digitalitzar el servei, implantar reguladors de pressió, sistemes de telelectura i cabalímetres i també per recuperar pous existents, construir-ne de nous i incrementar el nombre de tractaments d'osmosi. Així mateix, amb l'objectiu de permetre als ens locals la millora en l'eficiència de les xarxes de subministrament d'aigua, mitjançant l'execució de les obres i actuacions esmentades, aquesta Llei també va incorporar una moratòria en relació amb l'aplicació del règim sancionador previst al referit article 29 bis del text refós de la legislació en matèria d'aigües de Catalunya pel que fa als incompliments

de les dotacions màximes previstes al Pla especial de sequera per establir que entrava en vigor al cap d'un mes de la data de publicació de l'ordre de convocatòria de la línia d'ajuts als ens locals.

5. El Decret llei 4/2024, de 16 d'abril, pel qual s'adopten mesures urgents per pal·liar els efectes de la sequera en l'àmbit del districte de conca fluvial de Catalunya, va introduir una sèrie de modificacions al PES, i també va modificar el règim sancionador per incompliment del PES per apropar el model a un sistema centrat en sancionar l'excés de consum i que pren en consideració un període, a fi de tenir en compte la tendència en l'evolució del consum i modular la sanció en conseqüència. Alhora, va introduir criteris específics de graduació de la sanció per tal d'ajustar la quantia a les accions que estigués emprenent el municipi o la persona titular del servei per revertir la situació.
6. L'Agència Catalana de l'Aigua ha aprovat diverses línies de subvencions adreçades als ens locals per dur a terme actuacions per millorar i renovar les xarxes de subministrament d'aigua en baixa i per millorar la digitalització dels sistemes de gestió de l'aigua urbana dels municipis de Catalunya; per fer inversions per a l'execució d'actuacions d'abastament en alta; per redactar i actualitzar plans directors del servei municipal d'abastament d'aigua; per transportar aigua destinada a l'ús d'abastament de poblacions mitjançant vehicles cisterna, o per executar obres o actuacions d'urgència equivalents destinades a resoldre de manera immediata problemes de potabilitat o mancança d'aigua; per recuperar, rehabilitar, adequar i executar captacions d'aigües subterrànies per a l'abastament; i per resoldre de manera immediata problemes de mancança o de potabilitat d'aigua, derivats de l'esgotament dels recursos locals disponibles en determinats àmbits.
7. L'execució d'aquestes actuacions per part dels ens locals ha de permetre assolir la finalitat pretesa d'estalvi de recursos en situació de sequera i, per tant, esdevé innecessari mantenir un règim sancionador per incompliment per part dels municipis dels límits màxims de dotació per a abastament de poblacions en els diferents escenaris de sequera. Així mateix, mantenir la tipificació d'aquesta conducta com a infracció i sancionar-ne la comissió pot ser contraproduent en determinats supòsits, com és el cas dels petits municipis amb recursos econòmics limitats i en situació d'especial vulnerabilitat davant la sequera, atès que pot dificultar que executin les mesures necessàries per dotar de resiliència les infraestructures destinades a la prestació del servei públic mínim de caràcter obligatori de subministrament d'aigua potable.
8. Per aquests motius, es considera necessari suprimir la tipificació com a infracció de la superació de les dotacions màximes per a abastament de població que estableix el Pla especial d'actuació en situació d'alerta i eventual sequera, continguda a la lletra b) de l'apartat 1 de l'article 29 bis del text refós de la legislació en matèria d'aigües de Catalunya. Així mateix, per raons de congruència normativa i de seguretat jurídica, també és necessària la derogació de l'apartat 2 d'aquest mateix article, que conté criteris de graduació de la sanció únicament aplicables a aquesta infracció, i del seu apartat 3, que estableix el règim de responsabilitat en relació amb la comissió d'aquesta infracció, i de la infracció consistent en l'incompliment de les limitacions particulars en l'ús de l'aigua per abastament de poblacions previstes en el pla esmentat, que ja havia estat derogada pel Decret llei 4/2024.

Anàlisi i impacte pressupostari

D'acord amb l'informe justificatiu del director de l'Agència Catalana de l'Aigua de data 13 de desembre de 2024, l'impacte econòmic directe derivat de la mesura és la quantitat que es deixaria de percebre per l'ingrés de les multes imposades als ajuntaments. A més, cal tenir en compte l'impacte que té per l'administració els recursos personals i materials que l'Agència Catalana de l'Aigua hauria de destinar a la tramitació i resolució dels corresponent expedients sancionadors i que ara s'estalviarà.

Per altra banda, la majoria dels ens locals de Catalunya han sol·licitat alguna subvenció de les diferents línies que ha publicat l'ACA, per a la millora de la xarxa de subministrament d'aigua, per la qual cosa es demostra el seu interès en l'estalvi d'aigua.

En la tramitació de l'avantprojecte de llei de mesures fiscals, financeres i administratives per al 2025, es quantificava aquesta mesura en una possible reducció dels ingressos de 2,4 milions d'euros.

També cal tenir en compte el benefici social d'aquesta mesura, en quant als petits municipis amb escassos recursos que no podrien executar les actuacions necessàries per tal de reduir el consum d'aigua, i que corregeix la incongruència de sancionar ens locals que per una banda estan incomplint la normativa, però que per altra banda s'està subvencionant per tal de poder corregir aquest incompliment.

Conclusions

Aquest centre directiu, des del punt de vista estrictament pressupostari, **informa favorablement** sobre el Projecte de Decret Llei, pel qual es modifica l'article 29 bis del text refós de la legislació en matèria d'aigües de Catalunya, aprovat pel Decret legislatiu 3/2003, de 4 de novembre, **en el benentès que aquest menor ingrés serà assumit amb les disponibilitats pressupostàries de l'ACA i si calgués, mitjançant l'adopció de mesures de reducció o repriorització de despeses de l'esmentada entitat.**

La directora general de Pressupostos

Esther Pallarols Llinàs
- DNI 40334901P (TCAT)

 Esther Pallarols Llinàs - DNI
40334901P (TCAT)
2024.12.20 09:03:20 +01'00'